

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΚΗΡΥΞΙΣ

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. 5
1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1932

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΣΤΑΜ. Π. ΚΑΨΑΝΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ 96
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐντυπώσεις τοῦ μηνὸς

Θλιβερά πράγματα

Εἴμεθα κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν διαφόρων προσώπων εἰς Συλλόγους, οἱ ὅποιοι ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν γάρ μουν πολλά πράγματα ἢ ὄχι πάντως ἐμφανίζουσι τὴν τάξιν αὐτὴν τῶν προσώπων ὡς ὄγκον δυνάμενον διὰ τοῦ κύρους του νὰ ὑπερνικήσῃ πᾶν ἐμπόδιον ποῦ παρεμβάλλεται εἰς τὴν ἱκανοποίησιν ὁρισμένης ἐπιθυμίας τῆς. Πολὺν δὲ περισσώτερον δεχόμεθα ἀπαραίτητον τὴν ὑπαρξίν τῶν σωματείων μας τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι καὶ ἡ σύσφιγξις τῶν πατριωτικῶν δεσμῶν καὶ σχέσεων.

Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως τούτου μέχρις ἐκείνων ποῦ ἐδόθησαν κατὰ τὰς συνελεύσεις τῶν δύο Κυθηραϊκῶν Συλλόγων ἐν Ἀθήναις, τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου κατὰ τὴν Συνέλευσιν τοῦ ὁποίου ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀπὸ πρόσωπον τοῦ Συμβουλίου ἠκούσθησαν αἱ φράσεις «ἄμε στὸ δίολο μίλα λοιπὸν» πρὸς διακεκριμένον συμπολίτην μας ἐπιστήμονα ἐν Ἀθήναις διότι δὲν ἤκουσε τ' ὄνομά του κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ Φιλεκαπαιδευτικοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν Συνέλευσιν τοῦ ὁποίου ἐξήφθη τὸ πολεμικὸν μένος μερικῶν, νομίζομεν ὅτι ὑπάρχει κολλοσιαία διαφορά, ἥκιστα ἐξυπηρετοῦσα τὴν ἔννοιαν τῶν Σωματείων ἀλληλεγγύης καὶ φιλανθρωπίας. Εἰς τὴν ἔργον θὰ ἦτο ἡ διεξαγωγὴ τῶν συζητήσεων νὰ γίνετο ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ὀφειλομένης ἀβρότητας καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὰ πρόσωπα διότι ἄλλως ἡ συγκέντρωσις τῶν συμπολιτῶν μεταπίπτει ἀπὸ τῆς προσπαθείας πρὸς σύσφιγξιν τῶν πατριωτικῶν σχέσεων καὶ δεσμῶν εἰς τὴν δημιουργίαν μίσους καὶ ἀντιπαθείας μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μας. Τὰ σημάδια αὐτὰ μόνον ὡς θλιβερά πράγματα μποροῦμε νὰ χαρακτηρίσουμε.

Ἐκδόσεις

Ἀρτία καὶ καλλιτεχνικὴ εἰς ἐμφάνισιν ἐκυκλοφόρησε κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἡ νέα συνάδελφος «Κυθηραϊκὴ ἔνωσις» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐγκρίτου συμπολίτου κ. Δημ. Καρύδη, ἀποβλέπουσα, κατὰ τὸ πρόγραμμά της, εἰς τὴν

ἐνωσιν, καὶ τὴν ἐπ' ἀγαθῶ τῶν συμφερόντων τῆς νήσου μας ὁμογνωμίαν τῶν συμπολιτῶν μας. Ἐλικροτοῦντες ἀπολύτως τὸ πρόγραμμά της, ἐφ' ὅσον θὰ περιορισθῇ ἐν τῇ ἀποστολῇ της ἐντὸς αὐτοῦ καὶ μόνον, συγχαίρομεν τὴν νεαρὰν συνάδελφον ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῆς εὐχόμενοι εἰς αὐτὴν καλὴν καὶ πατριωτικὴν σταδιοδρομίαν.

Ἐπὶ τούτοις εὐχαριστοῦμεν τὴν διεύθυνσιν τῆς διὰ τὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰ συγχαρητήριά της διὰ τὸ ἔργον μας.

Ἀπαραίτητος δῆλωσις

Φιλοξενούντες, μετ' ἐπιφυλάξεων, εἰς τὸ 3ον φύλλον μας τὸ ἄρθρον τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συνεργάτου μας κ. Κ. ὑπὸ τὸν τίτλον «Πάνω ἀπὸ τὰ πρόσωπα» εἰχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ δημοσίευσίς αὐτοῦ θὰ γίνῃ ἀφορμὴ εὐρυτάτων συζητήσεων. Τὸ πρόγραμμα ἀπέδειξεν ὅτι δὲν διεψεύσθημεν ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν του ὅτι οἱ ἀμεσώτερον ἐνδιαφερόμενοι συμπολίται ὡς πληροφοροῦμεθα ὑπέβαλαν εἰς πραγματογνωμοσύνην τὸ ἄρθρον τοῦ συνεργάτου μας διὰ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτοῦ. Πλὴν δὲ τούτου ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμπολίτης μας καὶ Πρόεδρος τῆς αὐτόθι Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος κ. Κων. Κασιμάτης ἐγένετο ὁ στόχος, ἀποδοιμένης εἰς αὐτὸν τῆς συντάξεως τοῦ ἁρθρου.

Κατόπιν τούτου εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, ἱκανοποιούντες τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἐγκρίτου συμπολίτου μας, νὰ γνωρίσωμεν πρὸς τοὺς συνδρομητὰς μας ὅτι ἐὰν ἐνδιαφέρονται τόσον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ συνεργάτου μας ἔξ' Ἀλεξανδρείας, θὰ πρέπῃ ἄλλοῦ ν' ἀναζητήσωσιν τὴν πατρότητα τοῦ ἁρθρου ἐκεῖνον, καὶ οὐχ εἰς τὸν κ. Κων. Κασιμάτην ὁ ὁποῖος ὅχι μόνον συντάκτης δὲν εἶναι τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἁρθρου, ἀλλ' ἀπεναντίας ἔλαβε γνῶσιν τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ περιεχομένου του τελευταῖος. Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

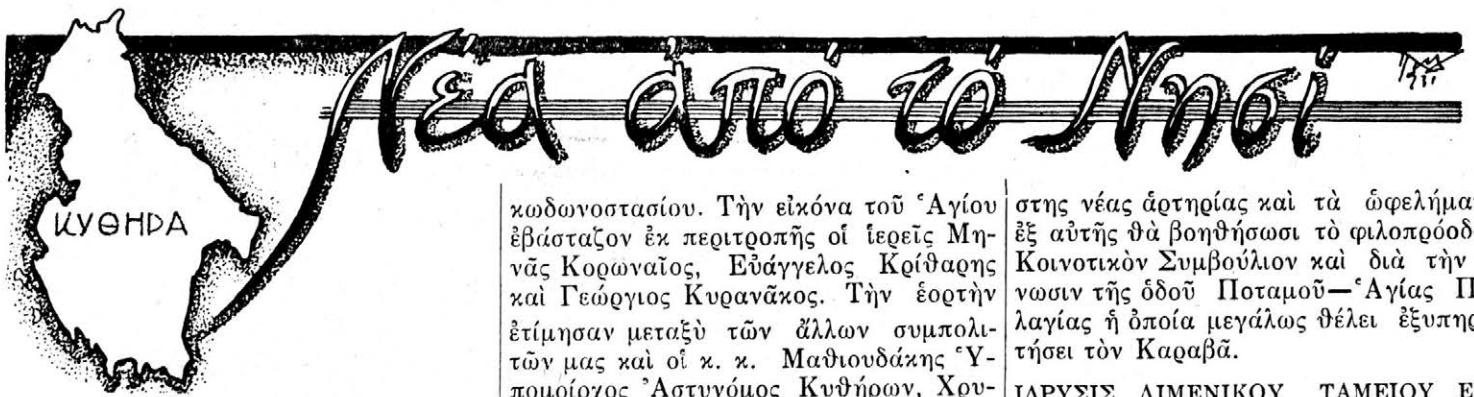
Τὸ γῆρας!! οὐ μόνον ἔρχεται.....

Κυθηραϊκὸν ἔντυπον ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τινων ἐτῶν, ἐνασμενίζεται νὰ πιστεύῃ ὅτι τὰ ὀλίγα ἔτη τῆς ζωῆς του, μετρούμενα εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρὸς, ἔδωσαν εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν σοφίαν, ἐκείνην ποῦ δίδει στὸν ἄνθρωπον ἡ πείρα. Ἐλαβε λοιπὸν τὴν καλωσύνην εἰς τὸ κυκλοφορῆσαν ἐσχάτως φύλλον του νὰ γράψῃ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἔγγραφον διὰ τὴν Μοῆν τῆς Ἀγίας Μόνης, διότι δὲν ἦτο πρωτότυπον, ἀλλ' ὑπῆρχον βιβλία κλπ. κλπ. (μήπως ἡμεῖς ἠρνήθημεν τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν) τὰ ὁποῖα ἡμεῖς, ὡς ἀρτιγέννητον δὲν ἐγνωρίζομεν καὶ καταλήγει ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητήσωμεν παρ' αὐτοῦ πληροφορίας διότι ἦτο ἐνήλικον.

Πρὸς τὸ ἡλικιωμένον!! ἔντυπον δίδοντες τὴν ὀφειλομένην ἀπάντησιν, γνωρίζομεν ὅτι διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἱστορικοῦ τῆς Ἀγίας Μόνης δὲν ἐζητούσαμεν ἀμοιβὰς οὔτε ἰσχυρίσθημεν ὅτι ἦτο πρωτότυπον τὸ ἔγγραφον, ἐὰν δὲ καὶ τὸ Κυθηραϊκὸν ἔντυπον τῶν Ἀθηναίων δὲν τὸ ἐδημοσίευσεν, ὅπως γράφῃ διὰ νὰ μὴν πάθῃ γκάφαν, τὸ συλλυπούμεθα. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν παράλειψίν μας νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰ φῶτα του (!!) ὁμολογοῦμεν ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ὑπῆρξεν εὐτύχημα αὕτη διότι παρὰ τὴν διατυμπανιζομένην σοφίαν του ἐκ τῆς πείρας, φαίνεται ὅτι ἀγνοεῖ καὶ τὰ στοιχειώδη στερεὰ πράγματα. Ἄν πραγματικῶς ἦτο σοφὸν δὲν θὰ τοῦ διέφευγε «ὅτι ἀπὸ μικρὸ κι' ἀπὸ τρελλὸ μαθαίνει τὴν ἀλήθειαν» καὶ «τὸ γῆρας οὐ μόνον ἔρχεται», τὰ ὁποῖα θὰ τὸ ἔκαμαν νὰ μᾶς δικαιολογήσῃ διατὶ δὲν ἐζητήσαμε παρ' αὐτοῦ πληροφορίας.

Ὡς πρὸς τὸ ἕτερον Κυθηραϊκὸν φύλλον τοῦ Πειραιῶς τὸ ὁποῖον κόπτεται διακηρύσσον ὅτι αὐτὸ πρῶτον ἐδημοσίευσεν τὸ ἱστορικὸν τῆς κτίσεως τῆς Ἀγίας Μόνης καὶ ἔγραψε καὶ περισσώτερα, ἔχομε νὰ τοῦ ποῦμε μόνον ἓνα «Μπράβο του» πιστεύοντες ὅτι τὸν ἱκανοποιήσαμε.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟΝ ΧΟΡΟΝ
ΤΗΣ ΚΥΘΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΗΝ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1932
ΕΙΣ ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΑΚΤΑΙΟΝ."

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΙΣΤΙΟΦΟΡΟΥ

Παρά τὰς ἀκτὰς τῆς νησίδος Δραγονάρες, τὴν 1ην παρελθόντος μηνὸς Φεβρουαρίου ἐναυάγησε τὸ ἱστιοφόρον «Ταξιάρχης» τοῦ ἐκ Βατίκων Παν. Βατίστα, τὸ ὁποῖον μεταφέρει φορτίον ἐλαίου καὶ πυρίνας καὶ κατευθυνόμενον εἰς Πειραιᾶ κατελήφθη ὑπὸ σφοδροτάτης τρικυμίας, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας καὶ συνετρίβη ἐπὶ τῶν βράχων.

Ἐκ τῶν ἑξ ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος, οἱ δύο ἐπνίγησαν τῶν λοιπῶν διασωθέντων.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΝΕΣ ΕΚ ΠΤΩΣΕΩΣ ΑΜΜΟΥ

Τὴν 4ην Φεβρουαρίου ὁ ἐκ Κεραμωτοῦ Δημήτριος Κασιμάτης ἢ Καλούλας εὗρεν οἰκτρότατον θάνατον εἰς τὸ κατὰ τὴν θέσιν «Ἀμμουδερὴ» τῶν Καλοκαιρῶν ἁμμορυχείον, καταπλακωθείς ὑπὸ καταπεσόντος ὄγκου χώματος, καθ' ὃν χρόνον ἐπρομηθεύετο ἄμμον.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Αἱ Κοινότητες τοῦ τέως Δήμου Κυθήρων καὶ τινὰ τῶν ἐν Κυθήροις Σωματείων, ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπηύθυναν τηλεγραφικὰς διαμαρτυρίας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας διὰ τὴν διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας τῆς Νήσου λόγῳ τῆς ἀχρηστεύσεως τοῦ ἐκτελούντος τὴν ἄγονον γραμμὴν Καψαλίου ἀτμοπλοίου «Νικόλαος».

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΕΝ ΚΑΡΑΒΑ

Μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἡ Κοινότης Καραβᾶ ἐώρτασε καὶ ἐφέτος τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος. Ὡς γνωστὸν ἡ ἑορτὴ αὕτη ἔχει καθιερωθῇ ὡς τοπικὴ ἑορτὴ διὰ τὴν κοινότητα. Παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν κακοκαιρίαν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, πλῆθος προσκυνητῶν συνεκεντρώθη ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς νήσου μας, εἰς Καραβᾶ ἔνθα ὑπάρχει ὁ φερώνυμος ναὸς τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐπιβλητικός.

Μετά τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐπηκολούθησε, ἡ κατ' ἔτος γενομένη, περιφορὰ τῆς εἰκόνης διὰ τῶν χωρίων, Νεοχωρίου, Κριθαριανίκων, Κοργιανίκων, ἀκουλουθούντος μεγάλου ἀριθμοῦ ἐκ τῶν προσκυνητῶν καὶ ὑπὸ τοὺς χαρμονοῦντας ἤχους τῶν κωδῶνων τοῦ νέου

κωδωνοστασίου. Τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἐβάσταζον ἐκ περιτροπῆς οἱ ἱερεῖς Μηναῖς Κορωνάιος, Εὐάγγελος Κρίθαρης καὶ Γεώργιος Κυρανᾶκος. Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν μετὰ τῶν ἄλλων συμπολιτῶν μας καὶ οἱ κ. κ. Μαθιουδάκης Ὑπομοίρχος Ἀστυνομὸς Κυθήρων, Χρυσανθόπουλος διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, Λάζαρος Θεμονάκος Ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης Ποταμοῦ, Πορφύρης καὶ Ἰωάννου τοῦ ἐν Ποταμῷ Πρακτορείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, Λαδόπουλος διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ λογιστοῦ τῆς αὐτῆς Τραπέζης κ. Φωτιάδου, ὁ ἐργολάβος τοῦ ἀνεγειρομένου μεγάρου τῆς Τραπέζης κ. Τσάκωνας, οἱ ἱατροὶ κ. κ. Π. Κατσούλης καὶ Κονιτσιδιότης καὶ ἄλλοι.

Τὰ καταστήματα Καραβᾶ τῶν κ. κ. Π. Τζωρτζοπούλου, Δημ. Σουρῆ, Εὐαγ. Βενάρδου καὶ Κ. Μέντη παρὰ τὴν κακοκαιρίαν εἰργάσθησαν ὅλα ἀρκετὰ καλά, διότι μετὰ τὴν λιτανείαν ὅλοι οἱ προσκυνηταὶ κατέφυγον εἰς αὐτά. Ὁλόκληρος ἡ ἡμέρα ὑπῆρξε πανηγυρικὴ καὶ τὸ γλέντι διήρκεσε μέχρι τῆς 3ης περιπὺ ὥρας τῆς πρωίας τῆς ἐπομένης.

Δέν νομίζομεν ἄσκοπον νὰ τονίσωμεν ὅτι τὴν προσέλευσιν μεγάλου ἀριθμοῦ προσκυνητῶν ἐφέτος, διηκολύνε ἡπαρὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Καραβᾶ γενομένη διάνιξις καὶ ἐπισκευὴ τοῦ δρόμου ἀπὸ τοῦ σχολείου Καραβᾶ, ἔνθα ἐστῆθμενον ἄλλοτε τὰ αὐτοκίνητα, μέχρι τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Δημ. Σουρῆ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὰ αὐτοκίνητα εὐκόλως δύνανται νὰ διέρχωνται τοῦ νέου δρόμου καὶ νὰ σταθμεύουν ἐντὸς τοῦ Καραβᾶ. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ μέγα ἀγαθὸν γίνεται φανερὸν ἀμέσως, ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει του ὅτι, τὴν ὥραν, ὁ προτιθέμενος νὰ μεταβῇ εἰς Ποταμὸν δι' αὐτοκινήτου δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀναμένῃ τὴν ἔλευσιν τοῦ αὐτοκινήτου εἰς τὸ σχολεῖον ἐκτεθειμένος εἰς τὸ ψῦχος ἢ τὴν ζέσθην ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ προφυλαγμένος ἀπὸ κάθε καιρικὴν μεταβολὴν περιμένει ἐντὸς τῶν καφενείων.

Ἡμεῖς ἐκτιμῶντες τὴν εὐγενῆ προσπάθειαν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐκφράζομεν τὰ θερμά μας συγχαρητήρια πρὸς αὐτὸ ὡς καὶ τοὺς κ. κ. Παν. Ἱερ. Εὐαγ. Κρίθαρη, Θεοδ. Ν. Τζωρτζόπουλον καὶ τοὺς λοιποὺς πρωτοστατήσαντας, εὐχόμενοι ὅπως ἡ ἐπισκευὴ τοῦ δρόμου τούτου γίνῃ ἀπαρχὴ τῆς κατασκευῆς καὶ ἄλλων ὁδῶν ἐξυπηρετουσῶν τὸ δροσόλουστο χωριὸν μας. Ἐλπίζομεν ἄλλως τε ὅτι οἱ συμπολιταὶ μας τοῦ Καραβᾶ ἀντιλαμβανόμενοι τὴν ἀξίαν ἐκά-

στης νέας ἀρτηρίας καὶ τὰ ὠφελήματα ἐξ αὐτῆς θὰ βοηθήσωσι τὸ φιλοπρόδοτον Κοινοτικὸν Συμβούλιον καὶ διὰ τὴν ἐνῶσιν τῆς ὁδοῦ Ποταμοῦ—Ἀγίας Πελαγίας ἢ ὁποία μεγάλως θέλει ἐξυπηρετήσει τὸν Καραβᾶ.

ΙΑΡΥΣΙΣ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΠΕΛΑΓΙΑΝ

Διὰ τοῦ καταχωρουμένου εἰς ἄλλην στήλην ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1932 διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 30 τῆς 2 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἰδρύθη ἴδιον λιμενικὸν ταμεῖον εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν. Τὸ ποσοστὸν τῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου τούτου φορολογίας ἐπιβαλλομένης ἐπὶ πάντων τῶν διὰ τῶν παραλίων τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, καθωρίσθη τὸ ἴδιον μὲ τὸ ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Καψαλίου εἰσπραττόμενον ἢ δὲ ἰσχύς τῆς φορολογίας ἤρχισε τὴν 22αν Φεβρουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Μαρτίου 1938 ἥτοι μετὰ ἑξαετίαν.

ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΝ

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ ὑπὸ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Νέα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα» καὶ ὑπὸ τίτλον «ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία τῶν Κυθήρων» ἀναγράφονται περὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τῆς Νήσου καὶ τῆς δεινδροκομικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς ἐν γένει καταστάσεώς της, τελείως φαντασιώδεις κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ μὴ ἀνταποκρινόμενοι πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Οὕτω λ. χ. ἀναγράφεται ὅτι «καθ' ὅλην τὴν νῆσον τῶν Κυθήρων ὑπάρχουν 58 πορτοκαλιές, 50 μανδαρρινιές, τρεῖς (3) νεραντζιές !! κλπ». Ἀλλὰ δι' ὄνομα Θεοῦ, ὁ ἄγνωστος πληροφοριοδότης ἢ καὶ συντάκτης τοῦ δημοσιεύματος ὁ δεικνύων τόσῃ ἐμβροδίαν εἰς τὰ γεωργικὰ ζητήματα τῆς Νήσου, δὲν ἤκουσε ποτέ του νὰ γίνεταί λόγος περὶ Μητάτων, Μυλοποτάμου καὶ ἄλλων χωρίων καὶ περὶ τῶν δένδρων παύ κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπάρχουν εἰς αὐτά; Καλὰ θὰ ἦταν πληροφορίαι τοιαύτης φύσεως νὰ μὴ ἀποτελοῦν ἀποκτμήματα τῆς φαντασίας τῶν χορηγούντων ταύτας, ἀλλὰ νὰ πλησιάζουν κατὰ τὸ δυνατόν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, διότι διαφορετικὰ γίνονται πρόξενοι κακοῦ διὰ τὴν Νῆσον.

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΑΙΟΙ ΠΕΙΡΑΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΝ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔ. ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 7 Φεβρουαρίου, συνήλθον εἰς τὸ Δημαρχεῖον Ἀθηνῶν τὰ μέλη τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν εἰς Γεν. Συνέλευσιν με θέματα σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἀρχαιρεσίαις διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου. Ἡ συγκέντρωσις τῶν συμπολιτῶν, — 72 παρόντες — καὶ ἡ ἀθρόα διανομὴ ἐντύπων ψηφοδελτίων δύο διαφόρων παρατάξεων κατέστησαν τὴν Γεν. Συνέλευσιν, τοιαύτην μεγάλου ἐνδιαφέροντος. Αἱ ἀρχαιρεσίαι διεξήχθησαν μετὰ μεγάλου πείσματος.

Περὶ τὴν 11 1)2 π. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Ὁ Πρόεδρος κ. Ἀντών. Δεβούνης ἀνακοινεῖ εἰς τὴν Συνέλευσιν τὸν θάνατον τῶν δύο συμπολιτῶν μας Ἀντωνίου Καλλιγέρη Ἀντιπροέδρου τοῦ Κυθ. Συνδέσμου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Σπυρίδωνος Στάη, πολιτευτοῦ Κυθήρων, ἐξαίρει τὴν δρᾶσιν καὶ τὰς ἀρετὰς τῶν ἀποβιώσαντων καὶ τέλος παρακαλεῖ τὴν Συνέλευσιν ἵνα εἰς ἐνδειξὴν σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην αὐτῶν διακόψῃ ἐπὶ πέντε λεπτά τὴν συνεδρίασιν.

Ἐπαναληφθεῖσης τῆς συνεδρίασεως ὁ κ. Πρόεδρος γνωρίζει εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν τιμητικὴν ἐκλογὴν τοῦ συμπολίτου κ. Γρηγ. Κασιμάτη ὡς Ὑψηλοῦ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης καὶ παρακαλεῖ τὴν Συνέλευσιν ὅπως ἐκφράσῃ τὰ συγχαρητήριά της εἰς τὸν τιμήσαντα τὸ Κυθηραϊκὸν ὄνομα συμπολίτην.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Κων. Μυλωνόπουλος ἀναγινώσκει τὴν ἐκθεσιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἐκθεσιν τῶν Ἐλεγκτῶν ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶς.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΛΕΥΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ.

Τῆς χρήσεως ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1931.

Πρὸς

Τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μελῶν αὐτοῦ.

Κύριοι,

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου, ἐκλέσαμεν ὑμᾶς πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτήσιας τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἵνα λογοδοτήσωμεν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1931 καὶ ὑποβάλλωμεν ὑπὸ τὴν ὑμέτεραν ἔγκρισιν τὸν ἱσολογισμόν τῆς αὐτῆς χρονικῆς περιόδου.

Ὁ ὑποβαλλόμενος ἱσολογισμὸς παρέχει ὑμῖν τ' ἀπαιτούμενα στοιχεῖα τὰ

ἀφορῶντα τὴν οἰκονομικὴν διαχειρίσιν μας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Ἐκ τῆς παραπόδας τοῦ ἱσολογισμοῦ σημειώσεως προκύπτει ὅτι ἡ περιουσία τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1931 ἀνήρχετο εἰς Δρχ. 94.938.50 ἔναντι Δρχ. 86.536.70 τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1930.

Αἱ προβλέψεις ἡμῶν διὰ τὴν ἀρξαμένην χρῆσιν τοῦ 1932 ἀναβιβάζουσι τὰς εἰσπράξεις εἰς Δρχ. 12.000 ἔναντι ἐξόδων 5.000.

Εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς Κύριοι διὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐμπιστοσύνην ὑμῶν παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀφοῦ ἀκούσητε καὶ τὴν Ἐκθεσιν τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπαλλάξητε ἡμᾶς καὶ αὐτοὺς πάσης ἐνθύνης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1932

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΚΤΩΝ

Πρὸς

Τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μελῶν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν.

Κύριοι,

Συμμορφούμενοι πρὸς τὴν ἀνατεθεισάν ἡμῖν ἐντολὴν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1931

προέβημεν εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν βιβλίων καὶ λογαριασμῶν αὐτοῦ διὰ τὴν διαχειριστικὴν περίοδον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1931 διεπιστώσαμεν δὲ ὅτι ὁ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἱσολογισμὸς ἀντιπροσωπεύει τὴν πραγματικὴν περιουσίαν τοῦ Συνδέσμου ἀνερχομένην εἰς δραχμὰς 94,938.50.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1932

ΟΙ ΕΛΕΓΚΤΑΙ

ΠΑΝΑΓ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΣΜΑΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ

Μετὰ ταῦτα ἡ Συνέλευσις εἰσέρχεται εἰς τὸ τελευταῖον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, τὸ ὁποῖον εἶναι «ἀρχαιρεσίαι».

Πρὸ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν ὁ κ. Γεωργ. Στρατηγὸς δικηγόρος παρακαλεῖ τὴν Συνέλευσιν ὅπως μὴ τὸν ψηφίσῃ διότι ἔνεκεν σοβαροῦ κωλύματος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀναμεμιγμένος εἰς τὰ τοῦ Συνδέσμου. Ἀκολουθοῦν κατόπιν αἱ ἀρχαιρεσίαι με πρωτοφανὲς ἐνδιαφέρον. Μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων ἐπέτυχον κατὰ σειράν ἐπιτυχίας οἱ ἐξῆς λαβόντες ἕκαστος τὸν ἔναντι αὐτοῦ ἐμφαινόμενον ἀριθμὸν ψήφων :

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΑΠΟ 1ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1931

ΕΣΟΔΑ

ΕΞΟΔΑ

	ΔΡΧ.	Λ.		ΔΡΧ.	Λ.
Εἰσπράξεις συνδρομῶν....	4,500	—	Γενικά ἐξοδα ἤτοι γραφικὴ ὕλη, ταχυδρομικά, δημοσιεύσεις εἰς ἐφημερίδας καὶ ἐντυπα προσκλήσεων κλπ.	2.023	—
Τόκος καταθέσεως καὶ τοκομερίδια ὁμολογιῶν..	4,148	30	Ἀγαθοεργοὶ σκοποὶ καὶ συνεισφοραὶ.....	2.980	—
Περίσσευμα χοροεσπερίδος	2,715	—	Ἐξοδα ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως.....	736	—
			Ἐξοδα δύο διαλέξεων....	1.415	—
			Ἀντίτιμον δύο στεφάνων..	1.298	—
			Καθαρὸν περίσσευμα.....	2.911	30
	11.363	30		11.366	30

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1931

Μετρητὰ ἐν τῇ Ταμείᾳ.....	Δραχ.	411.45
Ἔντοκος καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν.....	"	18.994.95
Ἀντίτιμον 25 Ὀμολ. Δανείων τῶν 300.000.000. 1920	}	70.832.10
" 450 " " 1.600.000.000. 1922		
" 250 " " 1.250.000.000. 1926		
Ἀντίτιμον ἐνὸς Λαβάρου.....	"	4.700.—
	Δραχ.	94,938.50

Ἰωάννης Μαλάνος	ψήφους	66
Ἄντων. Λεβούνης	»	63
Ἀναστ. Στρατηγός	»	59
Μηνᾶς Καλλίγερος	»	59
Κων. Μυλωνόπουλος	»	42
Θεοδ. Τριφύλλης	»	40
Γεωργ. Στρατηγός	»	36
Παν. Στάθης	»	35
Δημ. Καρύδης	»	33
Ἄντων. Οἰκονομάκος	»	33
Β. Μπαβέας	»	33

Τὰ νεοελεγμένα μέλη συνήλθον εἰς πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου τῆς 13ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καθ' ἣν παρέστησαν πάντες πλὴν τοῦ κ. Θ. Τριφύλλη ἀσθενούντος.

Γενόμενων ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὰς ὁργανικὰς θέσεις ἐξελέγησαν παμψηφεί Πρόεδρος ὁ κ. Ἀντώνιος Λεβούνης Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀναστάσιος Θ. Στρατηγός, Ταμίας ὁ κ. Μηνᾶς Καλλίγερος, Γενικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Κωνσταντῖνος Μυλωνόπουλος καὶ Εἰδικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Βασίλ. Μπαβέας.

Ὁ κ. Θεόδωρος Τριφύλλης δικαιολογήσας τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ δι' ἐπιστολῆς ἐδήλωσεν ὅτι ψηφίζει ὑπὲρ τοῦ κ. Α. Λεβούνη ὡς Πρόεδρου.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος Κυθηρίων Ἀθηνῶν διὰ προσωπικῶν προσκλήσεων ἐκάλεσε τὰ μέλη αὐτοῦ εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν με θέμα 1) διαφοροὺς ἀνακοινώσεις, 2) ἐκθεσὶν πεπραγμένων 1931, 3) ἐκθεσὶν ἐλεγκτῶν, 4) ἐγκρίσιν ἰσολογισμοῦ 1931, 5) ἀλλαγὴν Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐλεγκτῶν πάσης εὐθύνης καὶ 6) ἐκλογὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, λαβοῦσαν χώραν τὴν προπαρελθούσαν Κυριακὴν 14 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορνάρου ἀριθ. 4 Α' Γυμνάσιον θηλέων. Ἡ συνεδρίασις, καίτοι κατὰ τὴν πρόσκλησιν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τὴν 10ην π. μ. ἤρχισε μόλις τὴν 11 1/2 π. μ. διότι παραδόξως παρουσιάσθησαν 15 νέοι συμπολίται ζητοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν μέλη τοῦ Συλλόγου. Τὴν παρένθεσιν ταύτην ἐθεωρήσαμεν ἀπαραίτητον νὰ κάμωμεν διότι ἡ ἐξαιρετικὴ καὶ ἀσυνήθης αὐτὴ κίνησις διὰ τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον δὲν ὠφείλετο εἰς τὴν ἀπότομον ἐκρήξιν τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος, ὅπως ἦτο δυνατόν νὰ νομισθῇ, ἀλλ' εἰς τὸ γεγονός, ὅτι, ὡς ἀνεγρόμετο ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ἐπρόκειτο νὰ λάβωσι χώραν αἱ ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἀτυχῶς διὰ τὸ ἐκάστοτε Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου, τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ παρέχει δικαίωμα ψήφου καὶ εἰς τὸ πρὸ ὀλίγον μόλις ἐγράψεν μέλος χωρὶς περιορισμὸν κανένα ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐγγραφῆς του.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς ἀθρόας ἐγγραφῆς μελῶν, τὴν στίγμην τῶν ἀρχαιρεσιῶν, παρετηρήσαμεν μετὰ λύπης μας καὶ τὸ ἀκολουθήσαν ἐπεισόδιον κατὰ τὴν συνεδρίασιν μετὰ τὴν λύσιν αὐτῆς μᾶς ἀφῆκε νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν αἴθουσαν με ἐντυπώσεις οὐχὶ τιμώσας αὐτὸν τοῦτον τὸν σύλλογον.

Χαράσσοντες μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους τὰς γραμμὰς ταύτας, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ συστήσωμεν εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον ὅπως ἐπιδιώξῃ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καταστατικοῦ τοῦ με διατάξεις ἐξασφαλίζουσας περισσότερον τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πρὸς δὲ τοὺς νεαροὺς καὶ θερμοαίμους συμπολίτας μας ὅπως ἀποφεύγουν τὴν χρησιμοποίησιν τόσις δόσεως ἐγωϊσμοῦ, διότι δὲν ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἰδικὴ τῶν ἁπομυ. Πρέπει νὰ σκέπτονται ὅτι οἰαδήποτε στάσις αὐτῶν, καλὴ ἢ κακὴ ἐμφανίζει ὅχι αὐτοὺς μόνον ἐν ἀταξίᾳ, ἀλλ' ὁλόκληρον τὸν Σύλλογον τῶν ὁποίων, περικλείων εἰς τοὺς κόλπους του καὶ πρόσωπα σοβαρώτερα, ἔχει κάποιαν ὀντότητα, ἀνεξάρτητον τῶν ατόμων καὶ ἀνεγνωρισμένην, ἐπιβάλλουσιν τὸν σεβασμὸν τῶν τρίτων. Καὶ μετὰ πάντα ταῦτα τὰ ὅποια ἐθεωρήσαμεν ἀπαραίτητους συμβουλὰς, ἐξ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸ γόητρον τοῦ συλλόγου, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς συνεδριάσεως πεπεισμένοι ὅτι ὁ πατριωτισμὸς τῶν φιλοτίμων μελῶν τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ συλλόγου θὰ κατισχύσῃ τοῦ ἐγωϊσμοῦ.

Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως γίνεται βεβαίωσις τῶν παρόντων δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει ὅτι παρίστανται κατ' αὐτὴν 46 μέλη.

Μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως τὰ ὅποια καὶ ἐπικυροῦνται.

Εἰσερχομένης τῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κ. Εὐάγ. Ζαντιώτης ἐπιλαμβάνεται τοῦ πρώτου θέματος: ἦτοι «Διάφοροι ἀνακοινώσεις», ἐκθέτων διαφορῶν ἐνεργείας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Μετὰ τοῦτο ἐπιλαμβανόμενος τοῦ δευτέρου θέματος: «Ἐκθεσὶς πεπραγμένων 1931» ἱστορεῖ τὴν δράσιν τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ ἔτος 1931, ἀναφέρων ὅσα περίπου ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ βον φύλλον μας σελ. 36 ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ δοῶσις τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ συλλόγου». Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λογοδοσίας ἐδημιουργήθη ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον καντηριάζομεν ἀνωτέρω καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν τὸ ἐξῆς γεγονός. Τρία μέλη τοῦ Συλλόγου ἐπαιγόμενα νὰ ἀναχωρήσωσι, διότι εἶχε παρέλθει ἡ ὥρα, παρεκίλεσαν τὸν προεδρεῖον ὅπως τοῖς ἐπιτρέψῃ καὶ παραδώσωσι τὸ ψηφοδέλτιον τῶν πρὶν ἔτι γίνεῃ ἐναρξὶς τῶν ἀρχαιρεσιῶν. Τὸ Προεδρεῖον ἐπέτρεψε τὴν διευκόλυνσιν ταύτην, τὴν ὁποίαν μέλη τινὰ ἐκ τῶν

παρόντων ἐθεώρησαν κατάφωρον παράβασιν τῶν τοῦ καταστατικοῦ.

Ὁ κ. Ἐμμ. Κοντολέων διαμαρτυρεται παρὰ τὰς συστάσεις τῶν περισσοτέρων ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησις ἦτο ἄσκοπος.

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν διαφορῶν γνώμων ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου εὐρεθεὶς ἀπροόπτως πρὸ τῆς πολεμικῆς ταύτης, παρεκάλεσε τὴν συνέλευσιν ὅπως τὸ ζήτημα τοῦτο συζητήσῃ μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν λοιπῶν θεμάτων προχωρήσῃ δὲ εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῶν. Τοῦτο καὶ ἐγένετο, ἀποκατασταθείσης δὲ τῆς τάξεως ὁ κ. Θεοδ. Στρατηγός μέλος τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνωσε τὴν ἐκθεσὶν τῶν ἐλεγκτικῶν ἔχουσαν οὕτω.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1932 οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι κ. κ. Θεόδωρος Ἀν. Στρατηγός, Δημ. Παναγιωτόπουλος καὶ Δημήτριος Θ. Πατρίκιος ἀπαρτίζοντες τὴν ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 20 Δεκεμβρίου 1931 ὁρισθείσαν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς τοιαύτης τοῦ «Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Κυθηρίων» ἐν Ἀθήναις προέβημεν εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν βιβλίων τοῦ ρηθέντος Συλλόγου ὡς ἀκολούθως:

1) Βιβλίον ταμείου Σελ. 13—34

2) Βιβλίον διπλοτύπων ἀποδείξεων Σελ. 78—119.

3) ἐντάλματα ἐκτελεσθέντα 18—23.

Παραβάλλοντες τὰ διπλότυπα εἰσπράξαν καὶ τὸ βιβλίον Ταμείου πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Συλλόγου συνταχθέντα διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1931—32 ἀπολογισμὸν εὗρομεν ταῦτα ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀκριβεῖα.

Ἐπίσης ἅπαντα τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν δικαιολογημένα καὶ ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀκριβεῖα.

Οὕτως ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Συλλόγου ὑπηρεσία διεξήχθη κανονικότερα καὶ ὁ ἔλεγχος ἀπέβη εὐχερῆς.

Τὰ ἔσοδα κατὰ τὸν ὑπὸ λογοδοσίαν χρόνον ἦτοι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1931 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1931 ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 4904,50 ἐξ αὐτῶν ἔδαπηνήθησαν κανονικῶς καὶ ἡτιολογημένως διὰ γενικὰ ἔσοδα κλπ. δραχμαὶ 1785,00.

Ἐκ τοῦ ὑπολοίπου ἀνερχομένου εἰς 3069,25 δραχμὰς, δραχμαὶ 2556,25 εἶναι κατατεθημένα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἔτεροι δὲ 513 εὐρίσκονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συλλόγου.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἑπεται.

Η ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΘΕΟΔ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΔΗΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

Μετά την ανάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ὁ κ. Θ. Στρατηγὸς συγχάριεν τὸ Διοικ. Συμβούλιον διὰ τὴν δρᾶσιν του, καὶ τὴν λευκὴν διαχείρισίν του. Ὁ κ. Εὐάγ. Ζαντιώτης (Πρόεδρος) εὐχαριστεῖ ἐξ ὀνόματος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἀναγινώσκει τὸν ἀπολογισμὸν 1931 ὁ ὁποῖος ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἔχων οὕτω.

Τὸ οὕτως ἐκλεγέν Συμβούλιον κατήρτισε τὸ Προεδρεῖον του ὡς ἑξῆς: Εὐάγ. Ζαντιώτης Πρόεδρος, Τζ. Παναγιωτόπουλος Ἀντιπρόεδρος, Δημ. Πατρίκιος Γεν. Γραμματεὺς, Κων. Λουριάνδος Εἰδικὸς Γραμματεὺς, Ἀνάργ. Στρατηγὸς Ταμίας, Δημ. Καρύδης καὶ Θεοδ. Στρατηγὸς Σύμβουλοι.

σκεται ἡ νῆσος μας ἄνευ ἐξυπηρέτησεως τῆς ἀγόνου γραμμῆς καὶ παρεκάλεισε τοῦτον ὅπως ἐξευρεθῇ τρόπος διὰ τὴν ταχύτεραν ἐπανάληψιν τῆς συγκοινωνίας.

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη κατὰ τὴν πρὸ ἐβδομάδος συνεδρίασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἣν ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὸ πλοῖον «Νικόλαος Κ.» καὶ ἐξακολουθήσῃ τοὺς πλόας του μέχρι τῆς 31 Μαρτίου ἔ. ἔ. τῆς ἀποφάσεως δ' αὐτῆς ἔλαβε γνῶσιν ὁ ἐφοπλιστὴς κ. Γ. Κατράκης.

Εἰς ἐρώτησιν μέλους τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Σωματείων μας εἰναι ἀληθὴς ἡ πληροφορία ὅτι ὁ κ. Γ. Κατράκης ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ κ. ὑπουργὸς συνεβουλεύθη τὸν ἀρμόδιον τμηματάρχην κ. Θεοφανόπουλον, παρ' οὗ ἐληροφρήθη ὅτι οὐδεμία τοιαύτη δὴλωσις τοῦ ἐφοπλιστοῦ κ. Γ. Κατράκη περιήλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐνεργειῶν τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἀπέστειλεν ὑπάλληλον αὐτοῦ εἰς Πειραιᾶ μετὰ τὴν ἐντολήν ὅπως συναντηθῇ μετὰ τὸν κ. Γ. Κατράκην καὶ λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὴν σχετικὴν ἀπάντησιν. Ὡς πληροφοροῦμεθα ὁ κ. Γ. Κατράκης ἐδῆλωσεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πλοῖον του τὰ δρομολόγια του, τοὺς λόγους δὲ τῆς ἀρνήσεώς του θὰ ἐκθέσῃ δι' ὑπομνήματος εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας.

Ἐφ' ὅσον οὗτοι κριθῶσιν δικαιολογημένοι ἢ ὅπωςδήποτε ὁ κ. Γ. Κατράκης δὲν δεχθῇ, ἐλπίζεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας μέχρι τῆς δημοπρασίας θὰ διατάξῃ πλοῖον τῆς Ἀκτοπλοΐας νὰ προσεγγίξῃ ἀπᾶς τοὺς ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος καὶ εἰς Καψάλι, πλὴν τῆς Ἀγίας Πελαγίας.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁ Σύμβουλος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς κ. Ἐμμ. Καρατζᾶς παρητήθη ἀπὸ τῆς θέσεώς του, διαφωνήσας ῥιζικῶς κατὰ τὴν συζήτησιν ζητήματος διοικητικῆς φύσεως.

ΝΕΟΣ ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΙΜΕΝΑ ΑΓΙΑΣ ΠΕΛΑΓΙΑΣ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι αἱ κυρία Στανουλά Σουρῆ, Ἐριφίλλη Μουλοῦ καὶ Χρυσάνθη Σαρρῆ δι' αἰτήσεώς των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἐζήτησαν ὅπως ταῖς χορηγηθῇ ἀδεία πρὸς συλλογὴν ἐράνων, μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων, διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν.

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς μέχρι σήμερον ἀγῶνας διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς σπουδαιοτέρας ἐπιθυμίας τῆς νήσου μας, πολὺ φοβούμεθα ὅτι καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν κυριῶν εἶναι ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν ἐν

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ & ΔΑΠΑΝΩΝ 1931

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ	ΠΟΣΟΝ
Ἰανουάρ.	1 Ὑπόλοιπον παρελθ. χρήσεως	1,433 50
"	Ἀπὸ συνδρομᾶς ..	25 —
Φεβρουάρ.	Ἀπὸ ἐγγραφᾶς, συνδρομᾶς, εἰσφορᾶς δι' ἐκτύπων κα- ταστατικῶν	230 —
Μάρτιος	Ἀπὸ συνδρομᾶς, πε- ρίσσευμα ἐκδρο- μῆς εἰς «Ἀγ. Πα- ρασκευήν»	2,165 50
Ἀπρίλιος	Ἀπὸ συνδρομᾶς καὶ δικαιοῦματα ἐγ- γραφῶν	280 —
Ἰούλιος	Ἀπὸ συνδρομᾶς ..	100 —
Ὀκτώβρ.	" " ..	100 —
Νοέμβρ.	" " ..	320 —
Δεκέμβρ.	" " ..	150 —
"	Τόκοι καταθέσεων	50 25
		4,854 25

ΔΑΠΑΝΑΙ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ	ΠΟΣΟΝ
Μάρτιος	Διὰ γραφικὴν ὕλην	100 —
Ἰούλιος	Δι' ἔξοδα διαλέξεως κ. Τ. Κούμαρη .	485 —
Νοέμβρ.	Δι' ἔξοδα διαλέξεως διδ. Καρύδη ..	200 —
Δ/βριος	Δι' ἔξοδα διαλέξεως κ. Γ. Φωτεινοῦ.	400 —
"	Δι' ἔξοδα στεφάνου κατατεθέντος ἐπὶ σωροῦ Σπ. Στάη	500 —
"	Διὰ συνδρομὴν ἐκ- δόσεως τεύχους Κυθηραϊκῶν χο- ρῶν	100 —
		1,785 —
Δ/βριος	31 Ὑπόλοιπον εἰς Νέον	3,069 25
		4,854 25

Ἐξαντληθέντων τῶν λοιπῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁ Πρόεδρος ἐκάλεισε τὰ μέλη ὅπως ἀναδείξωσι τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον. Ὁ κ. Ἐμμ. Κοντολέων διαμαρτύρεται διότι ἡ ἀποφῆς του ὅπως διαρκέσῃ κατ' ὅλην τὴν ἡμέραν αἱ ἀρχαιότητες, δὲν ἐγένετο δεκτὴ, καὶ τέλος καλούμενος νὰ ψηφίσῃ ἡρνήθη, ἀποχωρήσας τῆς αἰθούσης συμπαράσυστον καὶ τινὰς ὁμοιδέας του. Ἐκ τῶν 46 παρόντων ἐψηφισαν μόνον 25 τῶν λοιπῶν 21 ἀποχωρησάντων.

Μετά τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων γενομένων παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν, δίδος Ἑλένης Καρύδη, Μιχ. Χλέτζου καὶ Κων. Λουριάντου ἀνεκοινώθησαν τ' ἀποτελέσματα τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἀνεδείχθησαν οἱ ἑξῆς διὰ τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον λαβόντες ἕκαστος τὸν ἑναντι αὐτοῦ ἀριθμὸν ψήφων.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ

Εὐάγ. Ζαντιώτης	ψήφους	25
Θεόδ. Στρατηγὸς	"	25
Δημ. Καρύδης	"	24
Ἀναργ. Στρατηγὸς	"	23
Δ. Πατρίκιος	"	22
Δ. Παναγιωτόπουλος	"	22
Κων. Λουριάνδος	"	21

ΑΝΑΠΑΡΩΜΑΤΙΚΟΙ

Ἑλένη Καρύδη	ψήφους	4
Ἐμμ. Κοντολέων	"	4
Ἰ. Βαρουπάτης	"	2
Ν. Π. Νικηφορέας	"	1

Η ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΨΑΛΙΟΥ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΝ ΑΥΤΗΣ

Συνεπεία τῆς μετὰ τὸν τελευταῖον νόμον ἀχρηστεύσεως τοῦ ἐκτελούντος τὴν ἄγονον γραμμὴν Καψαλίου ἀτμοπλοῖον «Νικόλαος Κ.» τοῦ συμπολίτου κ. Γ. Κατράκη, διεκόπη ἡ συγκοινωνία τοῦ Καψαλίου καὶ ἡ νῆσος μας κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα εὐρέθῃ ἐπὶ πολ- λὰς ἡμέρας ἀποκεκλεισμένη, διότι ἐνε- κεν τῶν βορείων ἀνέμων δὲν ἦτο δυνα- τὴ ἡ προσέγγισις οὔτε εἰς Ἀγίαν Πελα- γίαν.

Οἱ διοικοῦντες τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ σωματεῖα μας κατιδόντες ὅτι ἡ ἄλλειψις συγκοινωνίας Καψαλίου εἶναι ἐπιζημία διὰ τὰ συμφέροντα τῶν συμπολιτῶν μας, ἀπεφασίσαν ὅπως ζητήσω- σιν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας τὴν ἀμεσον ἐπανάληψιν τῆς συγκοι- νωίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοι- κητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου κ. κ. Ἰω. Κοντολέοντος, Ἀντ. Λεβούνη, Γ. Στρατηγοῦ καὶ Π. Στάθη καὶ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότη- τος Πειραιῶς κ. κ. Διον. Πετροχείλου Σταμ. Καψάνη καὶ Ν. Κορωνάϊον, πα- ρουσιάσθη τὴν 16 παρ. μηνὸς Φεβρουα- ρίου πρὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοι- νωίας κ. Λαδᾶ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέθε- σε τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρί-

πάση όμως περιπτώσει προκειμένης πατριωτικής προσπάθειας συγχαιρούμεν τὰς ἀναλαβούσας τὸ δύσκολον ἔργον εὐχόμενοι ὅπως ἀνωτέρα δύναμις, πλέον παρέρμβη καὶ βοηθήσῃ τὴν προσπάθειαν αὐτὴν νὰ μὴ μείνῃ προσπάθεια.

Η ΧΟΡΟΣΠΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ ἔννοια τῆς ἀποτυχίας, λαμβανομένη ὡς ἀντικειμενικὴ ὀντότης δύναται νὰ ὑποστῇ διαβαθμίσεις καὶ νὰ ἀνθῇ εἰς χαρακτηρισμοὺς. Μπορεῖ πράγματι μιὰ ἀποτυχία νὰ εἶναι ἐπιτυχὴς· μπορεῖ καὶ νὰ εἶναι ἀπλῶς μία... ἀποτυχημένη ἀποτυχία. Τότε πὰ φασκέλωστα.

Ὁ χορὸς τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου ἦτο μιὰ ἐπιτυχὴς ἀποτυχία. Ὁ κόσμος δὲν ἦταν πολὺς· λόγῳ τῆς κρίσεως ἴσως καὶ λόγῳ... ἀλλὰ τοῦ κύριου φυλακὴν τῷ στόματί μου... Ἐν τούτοις διάθεσις ὑπῆρξεν ἀρκετὴ καὶ ἂν στὴν ἀρχὴ παρετηρήθη κάποιος δισταγμὸς, κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἡ πίστις ἦταν γεμάτη ἀπὸ χορευτικὰ ζεῦγη. Ἰδιαιτέραν ζωηρότητα προσέδιδεν ἡ ἀένναος χορευτικὴ ἐνασχόλησις γνωστοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ τῆς νήσου μας καὶ συμπαθεστάτου δικηγόρου τῆς πρωτευούσης, ὁ ὁποῖος ἀσθμαίνων ἐστροβιλλίζετο διαρκῶς εἰς ἓνα τρελλὸ φῶς, τὸ «φῶς τῆς ἐκλογῆς» ὅπως τὸ εἶπε κάποιος εἰς πείσμα παντὸς εἰδους ἑρμοῦ. Ὅταν μάλιστα ὁ συμπολίτης ἐχόρευσε μὲ τὴν δεσποινίδα Α. ποῦ φοροῦσε μιὰ κομψότατη μπλὲ τουαλέττα, καὶ ὅπερ ἐμενε ὑπομονητικὰ μὲ τὴν ἀπειρὴ καλωσύνη τῆς τὰ πατήματα καὶ τὰ... παρπατήματα τοῦ διαπρεποῦς αὐτοῦ χορευταρᾶ, θὰ ἄξιζε νὰ σταματήσῃ ὁ χορὸς γιὰ τὰ ἰδοῦν ὅλοι καλύτερα τὸ θέαμα.

Γύρω στὰ τραπεζάκια καὶ στὰ θεωρεῖα, εἶχε ἀνάφη—τὶ ἄλλοι—ἡ πολιτικὴ συζήτης. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς, στὴν ὁποία ἐφέρετο ἐπιτυχάνων ὁ Λαϊκὸς Ὑποψήφιος ἐσχολιάσθη ζωηρῶς ὡς σημεῖον τῶν καιρῶν. Ἐθεωρήθη, ὅτι προδικάζει τὴν ἐκλογὴν συμπαθῶς συμπολίτου εἰς τὸ Τσιριγό. Τὶ Στρατήγης, τί... Στρατηγὸς· ἡ διαφορὰ εἶναι ἡ κατάληξις καὶ μερικὲς χιλιάδες ψηφοί. Ἰδίως ἐσχολίασε τὸ πρᾶγμα ζωηρὸς Πειραιώτης συμπολίτης ὁ μόνος ποὺ ἦτο στὸ χορὸ τῶν Ἀθηνῶν ὁ ὁποῖος ἀνεκοίνωσε ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τοῦ Πειραιῶς ἀποδεικνύει ὅτι θὰ ἐπαναφῶμεν τὸν... Ὄθωνα...

Καὶ μία πρωτότυπη νότα. Εἰς ἀπόμωρον θεωρεῖον ἐνεφανίσθη γνωστὸς Κυθήριος διπλωματιδεὺς, ὁ ὁποῖος δὲν ἐχόρευσε οὔτε ἓνα γῦρο. Περιέρχον.

Εἰς τὶς 4 1)2 τὰ πρωτὶ ὅλα εἶχαν τελείωσι. Καὶ τοῦ χρόνου... μὲ τὶς ὑγείες σας.

Εἰς τὴν χοροεσπερίδα διεκρίναμεν, τοὺς: κύριον καὶ κυρίαν Α. Λεβούνη, Μ. Καλι-

γέρου οἰκογενειακῶς τὸν Ὑψηλὸν τοῦ Πανεπιστημίου Θεοφάνη καὶ, Γρηγ. Κασσιμάτην οἰκογενειακῶς, καὶ κ. Ἀντ. Οἰκονομᾶκον, Β. Μπαβᾶν, Δ. Τριάρχη οἰκογενειακῶς, κύριον καὶ κυρίαν Κανιαράκη, καὶ Ἰ. Στᾶν δικηγόρον οἰκογενειακῶς, Γ. Στρατηγὸν δικηγόρον, κύριον καὶ κυρίαν Προβελεγγίου, καὶ Σοφ. Καλούτσην, καὶ Γεώργ. Καλούτσην, κύριον καὶ κυρίαν Παύλου Στρατηγοῦ, καὶ Χαρ. Ζαντιώτην, Εὐάγ. Ζαντιώτην, Ἀνάργ. Στρατηγὸν, Εὐάγγ. Πετρόχειλον οἰκογενειακῶς, καὶ Ἰ. Κασσιμάτην, Ν. Κασσιμάτην, τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Ἰ. Καλοκαιρινοῦ, τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Δημ. Ἀρῶνη, τὴν κυρίαν Καραδήμα, καὶ Β. Χλέζον οἰκογενειακῶς, καὶ Μιλτ. Σάμιον, Γ. Β. Φωτεινὸν, Θ. Ν. Στρατηγὸν, Ἀθαν. Σίμων, Ἰω. Μαλᾶνον, Παν. Μαλᾶνον, Ν. Δαπόντεν οἰκογενειακῶς, καὶ Σταῦρον Μπαβᾶν, Γεώργ. Μπαβᾶν, τὸν κύριον καὶ κυρίαν Μπαλάση, κύριον καὶ κυρίαν Ἀπ. Παπαδημητρίου, καὶ Θᾶνον Ἀρῶτην, κύριον καὶ κυρίαν Γ. Σκούρτη, καὶ Σ. Ἀλεβιζάκη, Γ. Μουλὸν, Ζῶτον συνταγματάρχην, Σπ. Κασσιμάτην, Νικ. Κρίθαρη καὶ λ. π.

Τὰς Δεσποινίδας Στᾶν μὲ τουαλέτες πράσινες καὶ κίτρινες, Ἀννα Στρατηγοῦ μὲ σιελ, Ἀθηνᾶ Σίμου κόκκινη, Ξανθὰ καὶ ῥοζ, Μ. Ἀλεβιζάκη μπλὲ ροῦνᾶ, Ὀδρανία Μπαβᾶ μὲ ῥοζ δαντέλλα, Δημητριάδου ῥοζ ταυτὰ, Μ. Κρίθαρη καὶ τὰς κυρίας Προβελεγγίου, λοντιβὲν καὶ Λεοῦση μὲ μαύρη δαντέλλα.

Ἡ κλήρωσις τοῦ λαχείου ἐγένετο περὶ τὸ μεσονύκτιον.

Ἐκέρδισαν τὸν πρῶτον ἀριθμὸν (415) μιὰν τουαλέτταν ξυρίσματος ἡ δις Θεώνη Πολίτου.

Τὸν δεύτερον ἀριθμὸν (47) μιὰν κασέτινα, ὁ κ. Νικ. Θεοκαλάκης,

Τὸν τρίτον ἀριθμὸν (445), ἓν ἀνθιδόχειον, ὁ κ. Εὐτύχιος Μπαβᾶς, καὶ τὸν τέταρτον ἀριθμὸν (76), μιὰ φοντανιέρα ὁ κ. Ἰω. Δημητριάδης ἱατρός.

Τὴν 2αν πρωϊνὴν διενεμήθη τὸ κοτιγὸν τὸ ὁποῖον ἐπέτεινε τὴν εὐθυμίαν παρκαταθεῖσαν μέχρι καὶ τῆς 4 πρωϊνῆς.

ΕΠΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

Πληροφροῦμεθα ὅτι κατὰ τὰ προσεχέας βουλευτικὰς ἐκλογὰς θέλουσιν ἐκθέσει ὑποψηφιότητα οἱ ἑξῆς συμπολίται μας, ὁ κ. Παν. Τσιτσιλίας ὡς φιλελεύθερος, ὁ κ. Ἰω. Κοντολέων δικηγόρος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὁ κ. Γεώργ. Στρατηγὸς ὡς ἀνεξάρτητος καὶ κατὰ πάσαν πιθανότητα ὁ κ. Ἀντ. Λεβούνης, Πρόεδρος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν καὶ ἔπεται συνέχεια.

ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν τὴν 28 Φεβρουαρίου ἔ. ἔ. μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀγόνου γραμμῆς Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων προσήλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας μόνος ὁ κ. Ν. Μαζαράκης ἰδιοκτῆτης βενζινο-

πλοίου ὅστις ἐζήτησε δο. 79,000 διὰ δώδεκα πλόας κατὰ μῆνα εἰς Κύθηρα καὶ Ἀντικύθηρα. Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον θὰ δεχθῇ τελικῶς τὴν προσφορὰν τοῦ κ. Μαζαράκη. Διὰ τὴν ἀγορὴν γραμμῆν Καθαλίον οὐδεὶς πλειοδότης προσήλθε μέχρι σήμερον θεωρεῖται ὅμως βέβαιον ὅτι κατὰ τὴν προσεχῇ συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς θέλει ἐξετασθῇ ἐκ νέου τὸ ζήτημα τοῦτο.

ΧΟΡΟΙ

ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΤΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς Ἀθηνῶν καὶ ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος Κυθηρίων Ἀθηνῶν, δίδουσιν οἰκογενειακὴν χοροεσπερίδα εἰς τὰς εὐρυχώρους αἰθούσας τοῦ ἐν Ν. Φαλήρῳ Ξενοδοχείου «Ἀκταίων» τὸ μεταπροσεχὲς Σάββατον 12 Μαρτίου.

Αἱ ἐκπλήξεις τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιφυλάσσουν τὰ Διοικ. Συμβούλια τὰ ὁποία ἐργάζονται πυρετωδῶς διὰ τὴν ἀρτίαν διηρηγάνωσιν τῆς χοροεσπερίδος, μᾶς ἐπιτρέπουν ἀπὸ τοῦδε νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ χορὸς τοῦ «Ἀκταίων» θὰ εἶναι ὁ μόνος χορὸς ὁ ὁποῖος θὰ σημειώσῃ ἐπιτυχίαν ἐφέτος.

Ἡ τιμὴ εἰσιτηρίου ὥρισθη εἰς δο. 60.

ΚΑΙ ἌΛΛΟΣ...

Τὸ Σάββατον 5 Μαρτίου δίδεται οἰκογενειακὴ χοροεσπερίς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν Πανδρόσου ἀριθ. 15 Ζυθεστιάτοριον «Ἐρμῆς», τοῦ συμπολίτου κ. Δημ. Ζαντιώτη. Τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου ὥρισθη εἰς δο. 20.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τὴν προπαραελθοῦσαν Κυριακὴν τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Ν. Φαλήρῳ Ναοῦ Παναγίας Μυριδιωτίσσης ἐτέλεσεν ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποβιώσαντος πρὸ ἔτους συμπολίτου μας Ἰωάννου Κασσιμάτη. Κατὰ τὸ μνημόσυνον παρέστησαν πλὴν τῶν ἐνοριτῶν τοῦ ναοῦ καὶ πλείστοι συμπολίται μας ἐκ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν.

Ὁ Ἰω. Κασσιμάτης ὑπῆρξεν ὁ τύπος τοῦ ἀγνοῦ Κυθηρίου, τοῦ ἀκραιφνοῦς πατριώτου. Οἱ γνωρίσαντες αὐτὸν ἐξετίμησαν τὰ αὐτόχρομα ἀλτρουϊστικά αἰσθήματά του δείγματα τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἀρκετὰ.

ΚΥΘΗΡΙΑΙΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου μας, ἀναγγέλλοντες τὴν τιμητικὴν ἐκλογὴν τοῦ συμπολίτου μας κ. Γρηγορίου Κασιμάτη ὡς ὑψηλικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὑπεσχέθημεν νὰ δώσωμεν πληροφορίας περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τοῦ διακεκριμένου συμπολίτου μας. Συνεπείς πρὸς τὴν ὑπόσχεσίν μας παρέχομεν τὰς ἐξῆς πληροφορίες. Ὁ Γρηγόριος Κασιμάτης ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1906. Κατὰ τὸ ἔτος 1921 ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς του καὶ ἐνεγράφη

εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν λαβὼν τὸ πτυχίον του ἐν ἔτει 1925 μὲ τὸν βαθμὸν «ἄριστα». Μετὰ τὴν εἰδικὴν ἐνιαύσιον ἀσκήσιν ὑπέστη τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου δοκιμασίαν καὶ ἔλαβε τὴν ἀδειαν τοῦ δικηγόρου ἐν Ἀθήναις. Τρία ἔτη συνεχῶς ἐν Ἀθήναις, παρακολουθῶν ἅμα τὰ μαθήματα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐγγραφῇ. Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν εἰς Γαλλίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του, παραμένειν ἐπὶ δύο καὶ πλέον ἔτη εἰς Παρισίους, ἔνθα παρηκολούθησε τακτικῶς τὰ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου διδακτορικὰ λεγόμενα μαθήματα ὡς καὶ τὰ φροντιστήρια ὅλων τῶν κλάδων τοῦ δικαίου, τῶν ἐτῶν 1929—1930 καὶ 1930—1931, τέλος δὲ κατ' Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1931 ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τῶν Νομικῶν, Πολιτικῶν, καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.

Παραλλήλως ὁμοῦ πρὸς τὰς ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ σπουδὰς του παρηκολούθησε ἐν Παρίσι τοὺς μαθήματα τοῦ αὐτόθι Institut de criminologie οὗτος κατ' Ἰούλιον τοῦ 1930 ἔλαβε μετ' ἐπιτυχείας ἐξετάσεις τὸ δίπλωμα, πρὸς δὲ καὶ εἰδικὰ ἱστορικὰ μαθήματα ἐν τῇ Ecole Pratique des Hautes études ἧς ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ «παλαιοῦ μαθητοῦ» (ancien élève) κατόπιν εὐμενοῦς ἐκθέσεως τῶν καθηγητῶν του.

Ἐκτὸς τῶν σπουδῶν τούτων παρηκολούθησε μαθήματα Ἱστορίας, Φιλοσοφίας, καὶ Κοινωνιολογίας παρὰ τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων καὶ τέλος ἐγένετο μέλος καὶ μετέσχε τῶν ἐργασιῶν πλειόνων ἐπιστημονικῶν ἐταιριῶν καὶ διῆ τῆς Société de legislation Comparée καὶ τῆς Association internationale de droit penal.

Ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας τὸν Σεπτέμβριον παρ. ἔτους 1931 συνέταξεν ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος πῶν φίλων τῆς εἰρήνης, ὑπόμνημα, ὑποβληθὲν, εἰς τὴν δευτέραν Βαλκανικὴν διάσκεψιν «περὶ τῆς

δυνατότητος καὶ τῶν μέσων πρὸς ἐνοποίησην τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν» μετασχὼν δὲ καὶ αὐτοπροσώπως τῆς διασκέψεως ὡς μέλος τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐξελέγη εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐνοποιήσεως τοῦ Δικαίου τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν καταρτίσας καὶ εἰσηγηθεὶς τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἀπεδέχθη τελικῶς ἡ διάσκεψις.

Ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἀνακινηθέντων δ. α. φόρων νομικῶν ζητημάτων ἐσχολήθη πάντοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἡμερησίου καὶ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

περιοδικῶ ἑλληνικοῦ καὶ ξένου τύπου τὰ δὲ ἄρθρα του προεκάλεσαν εὐμενὴ σχόλια πολλάκις δὲ καὶ σχετικὰς συζητήσεις. Ἔργα του καθαρῶς ἐπιστημονικὰ εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὰ ἐξῆς.

1) Μελέτη ἐπὶ τοῦ νόμου 3849 περὶ συμβατικοῦ καὶ νομίμου τόκου.

Μελέτη δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ δικαστικῷ περιοδικῷ «Δικαιοσύνη» ἐν Ἀθήναις.

2) La limitation de l' intérêt conventionnel et la récente loi sur le taux maximum de l' intérêt en Grèce, διατριβὴ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ Bulletin τῆς Société de législation comparée, καὶ δι' ἧς ἐξετάζεται τὸ σύστημα τοῦ νόμου 3849 περὶ τόκου ἀπὸ νομικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως.

3) L' Usure en droit pénal, exposé théorique et pratique· μελέτη δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ Revue Internationale de droit penal, δι' ἧς ἐξετάζεται τὸ ἀδίκημα τῆς τοκογλυφίας θεωρητικῶς, ἱστορικῶς καὶ κοινωνιολογικῶς.

4) Les intérêts dans la législation de Justinien et dans le droit byzantin μελέτη ἐκδοθεῖσα εἰς ἰδιαιτέρον τόμον ἐν Παρίσι τοῖς 1931 ἐκ σελ. 132, δι' ἧς ἐξετάζονται ἐν πάσει λεπτομερείᾳ δογματικῶς καὶ ἱστορικῶς τὰ διάφορα εἶδη

τῶν τόκων κατὰ τὴν Ἰουστινιανέαν καὶ τὴν Βυζαντινὴν νομοθεσίαν.

5) La dixième «vexation» de l' Empereur Nicéphore, μελέτη δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ἐν Βρυξέλλαις περιοδικὸν σύγγραμμα «Byzantion» διὰ τῆς ὁποίας κρίνων ὁ συγγραφεὺς τὰ σήμερον κρατοῦντα περὶ τῆς λεγομένης «δεκάτης κακονομίας» τοῦ Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος Νικηφόρου Γενικοῦ, κατ' ἣν οὗτος ἐπέβαλε δῆθεν εἰς τοὺς νανκλήρους τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ δανεισθῶσι παρ' αὐτοῦ διὰ νὰ καταβάλωσι τόκους, ἐξετάζει ταύτην ὑπὸ νέον ὅλως πρῖσμα καὶ ἀπολήγει εἰς συμπεράσματα ἀντίθετα τῶν μέχρι τοῦδε πιστευομένων.

6) Les possibilités et les moyens d' unification du droit privé des pays balkaniques, ὑπόμνημα ὑποβληθὲν ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος τῶν φίλων τῆς Εἰρήνης εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέραν Βαλκανικὴν Διάσκεψιν διὰ τοῦ ὁποίου ἀναλύει ὁ συγγραφεὺς τὰς προϋποθέσεις, τὰς δυνατότητας, τὴν ὠφελιμότητα καὶ τὰ μέσα τῆς ἐνοποιήσεως τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν.

7) Τὸ ἀξίωμα «Dura lex, sed lex» καὶ τὰ σύγχρονα προβλήματα τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου· μελέτη δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ νομικῷ περιοδικῷ «Δικαστική» ἐν Ἀθήναις.

8) Ἡ συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας, ὡς θεσμὸς τοῦ συγχρόνου δικαίου. Διατριβὴ ἐκτυπωμένη νῦν εἰς ὀγκώδη τόμον.

9) Τὰ σύγχρονα προβλήματα τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου. Ἡ μελέτη αὕτη δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἐπετηρίδα τῆς Νομικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, ἐξετάζει τὰ ζητήματα τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν συγχρόνων νομικῶν θεωριῶν.

Αὕτη ἐν ὀλίγοις ἡ δράσις καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία τοῦ νεαροῦ ἐπιστήμονος τοῦ ὁποίου ἡ τιμητικὴ ἐκλογὴ ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Κυθηρίους νὰ ὑπερηφανεύονται.

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ & ΚΑΜΟΜΑΤΑ

ΤΡΟΒΑΔΟΥΡΟΥ ΠΛΗΘΗ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Υπό ΣΙΦΟΥΝΑ

«Ανε μάθης μωρέ Τσιριγώτη, πώς ή ιστορία που θά σου κοντάρω είναι ψέμματα, σου δίνω τὸ δικαίωμα, ἅμα με δῆς, νὰ μου ἀπολυτάρης μίαν ἀβολαδέα καὶ νὰ μου σπάσης τὴν καθράμπα. Νέσκε· Ὅχι με ἀβολέα ἀλλὰ με ἀβολαδέα νὰ μου τήνε σπάσης. Μὰ καὶ φορφοτηρέα νὰ μου δώσης καὶ μπουνέα καὶ κλωτσέα ἔχεις δικαίωμα. Εἶμαι γλέπεις σίγουρος πὼς σου λέω ἀλήθεια, ἀλλοιῶς, ναίαιαι..... πὺν δεχόμενα τέτοια συμφωνία.

Τὸ λοιπὸς ἅμα κλείσανε ὅλοι οἱ καφενέδες—δὲ σου κουβεντιάζω γιὰ τοῦ Σκόκου, γιατί αὐτὸς τότε κλεῖ σὰ κυττάζουνε ἢ κόττες· Μελετᾷ γλέπεις ὁ κακομοιριασμένος, εἶντα θαρρεῖς; τὸ ζήτημα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Νὰ στοβαθῶν ἰσχυρὸν ἀνὲ σου λέω ψέμματα. Καὶ ποῦσαι; Κάτι ἀνακάλυψε ὁρισμένως—γιατί ὅλη μέρα μᾶσε φωνάζει· «κάμε με μένα ὑπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δῆς ἄνε σου σιάζω τὰ οἰκονομικά μας»—λοιπὸ ἅμα κλείσανε ὅλοι οἱ καφενέδες, βγήκε ἡ παρέα πὺν ταναὶ κλεισμένη σ' ἓνα τζαγκαζίδικο κι' εἶχε ἀδειάσει μιὰ νταμεζάνα κρασί πὺν εἶχε ἀγοράσει—βερεσὲ ἐννοεῖται—ἀπὸ τοῦ Κολοκοτρώνη.

Καταλαβαίνει λοιπὸ ὅτι ὁ βοριάς πὺν σκούζε καὶ μουνγιότανε στὰ πέλαγα καὶ στὰ βουνὰ δὲν τοσοῦ πείραζε. Εἶχανε λαῦρα μέσα τους καὶ μάλιστα διπλῇ τοῦ κρασιοῦ καὶ τοῦ.... ἔρωτα.

Ἀκουσε ὅμως ἀναγνώστη τὴν ἱστορία αὐτὴν πρῶτος ἐγὼ τήνε βγάινω στὰ φόρα. Ἀνε μάθης λοιπὸ πὼς ὁ Σίφουνας ἔφαε ξύλο ἢ ξέρω γὼ κινδυνεύει νὰ φάη, νὰ γνοιασθῇς κακορίκο καὶ γιὰ μένα. Ἀς εἶναι.

Εἶχανε βιολί, μαντολίνο καὶ γραμμόφωνο. Εἶχανε καὶ στόμα πὺν βγάζε κάτι νότες... ψυχοῖλα μου. Τύφλα νάχουνε ὅλοι οἱ γαϊδάροι τοῦ Τσιριγίου. Καὶ κατέχανε καὶ μαντινάδες μιλιούνιο.

Περάσανε πὺν τὴν λεγόμενη τοῦ ἐνοῦ. Δηλαδή τὴν πρῶν λεγόμενη γιατί τὸν εἶχε παρατήρησι τὸν κακομοίρη. Τὸ καμὲ ὁ διάλογος νὰ περάσουνε ἀπ' αὐτὴν πρῶτα.

Ἀρχήσε λοιπὸ νὰ τὴν λέη πεισματικές μαντινάδες. Ὅτι τὴν εἶχε φιλήσει στοῦ κατοικοῦ τὴν πόρτα, ὅτι «δὲν πρκαίνεται γιὰ λάχανα γιὰ βροῦβες» ὅτι ἦτο ἄλλη καλύτερή της, ὅτι θὰ μείνῃ στὸ ράφι κλπ. κλπ. Τὸν ἔκανε γλέπεις τὸ μῖσος πὺν ἀκλουθᾷ τὴν ἀγάπῃ ἦτανε καὶ χοντρός ἀνθρώπος, γι' αὐτὸ τὸ ἦπε ἀπρεπες μαντινάδες.

—Πᾶμε ρε κι' ἄλλου· εἶπανε οἱ ἄλλοι πὺν χανε βέβαια καὶ κείνοι λεγόμενες.

Μιάνε ἀκόμη παιδιὰ.

«Δὲν τόρπιζα νὰ μ' ἀρνηθῇς, οὔτε στὸ [νοῦ μου τὸ χα, ν' ἀφήσης τὸ βασιλικὸ νὰ πιάσης τὴ μολόχα.

Τὶ θέλεις, τὶ γυρεύεις ἀναγνώστη, ἡ μαντινάδα αὐτὴ ἔκαμε ἕνανε τὴν παρέας ν' ἀρρωστήσῃ. Ἦτανε ὁ ἀντίπαλος τοῦ τραγουδιστῆ δηλαδή ὁ Μολόχας—ἄς τότε λέμε ἔτσι—δὲν τόξερε ὅμως κανέναν ἀκόμη, οὔτε ὁ τραγουδιστής. Τέλος πάντων πᾶνε τὸ Μολόχα σπῆτι του—κοντὰ ἦτανε—λέει μαθὲς τὸ κρασί τὸν ἐχάλασε, ἄς κοιμηθῇ καὶ μεῖς ξακολουθοῦμε τὴν καντάδα μας.

Πήγανε καὶ τραγουδῆσανε σ' ὅλες τὴν λεγόμενες. Εἶπανε, εἶπανε, εἶπανε τοῦ κόσμου τὴν μαντινάδες. Ἀλλονῆς ὅτι ἔχει στήθια σὰ λεμονάκια, ἄλλονῆς ὅτι ἔχει στήθια σὰν ἄσπρα περιστεράκια με κόκκινη μυτίτσα—ἦμαρτο. Θέ μου, τί ἀμαρτωλά λόγια—, ἄλλονῆς ὅτι τὰ μάτια της ψυχάλιζονε, ἄλλονῆς εἶναι, θάλασσα πλανεύτρα, καὶ τί δὲν εἶπανε; Σημείωσε δὲ ὅτι ὅλοι ἦτανε φχαριστημένοι γιατί ὅλες οἱ λεγόμενες—πλὴν τῆς πρῶτης ἐννοεῖται—δείξανε ἐνδιαφέρον. Ἄλλου ἀνάφανε φῶς, ἄλλου ἀνοίξανε οἱ γρίλιες. Ἡ πρῶτη μοναχὰ πὺν τὴν πᾶνε πεισματικές «ὕ γ ρ ὀ ν ἄ γ ὄ ρ α σε».

Ξαναγυρίσανε τὴ ξανάπε ὁ διαφερόμενος ὅτι:

«Τὰ μάτια τὴν γρηλώνουνε, τ' αὐτιά τὴν τρουλαντιοῦνε» κλπ. ὅτι δηλ. εἶναι ἄσχημη καὶ δὲν τήνε θέλει πλέα—ἐκεῖνος τὸ ξέρε ὁ κακομοίρης—καὶ ξαναγυρίσανε σὲ ἄλλες γιὰ τελευταῖα βόλτα.

—Πᾶμε βρε παιδιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ πίσω νὰ τὴν πῶ μιάνε πὺν θυμῆθηκα.

Τόχε πάρε ἀναβάσταχτο· ἔχ' αἰσθημα γλέπεις ὁ κακομοίρης.

—Κουρντίστε καλά τὰ ὄργανα καὶ λέτε ὅλοι πὺν πίσω. Καὶ ἀρχισε.

—Αἱ ἄμὰν ἄμὰν ἄμὰν.

Ἀπὸ τὴν πόρτα σου περνῶ

—Αἱ ἀπὸ τὴν πόρτα σου περνῶ βήχω [καὶ ξεροβήχω

—Αἱ ἄμὰν ἄμὰν ἄμὰν

Κιὰ δὲ προβάλης νὰ σὲ δῶ

—Αἱ κιὰ δὲ προβάλης νὰ σὲ δῶ σου κ.... ρῶ τὸν τοῖχο».

Μὰ δὲ βαριέσαι; αὐτὴ εἶπαμε «ὕ γ ρ ὀ ν ἄ γ ὄ ρ α σε». Ξαναλέει λοιπὸ τὸ δεύτερο στίχο ὁ μουσερῆς.

«Κιὰ δὲ προβάλης νὰ σὲ δῶ σου κ.... ρῶ τὸν τοῖχο» καὶ τόνιζε μάλιστα μ' ὅση δύναμη εἶχε τὸ «.... σου κ.... ρῶ τὸν τοῖχο».

Εἶχε γλέπεις πικαριστέ. Μὰ καὶ πὺν τόνιζε τὴν μαντινάδα.... αἱ ρε φίλε μου ἀναγνώστη πὼς νὰ στὸ περιδιακατα-

γράψω τὸ τί ἔγινε. Ἔτσι, χωρὶς νὰ φανῇ φῶς, χωρὶς ν' ἀνοίξῃ παράθυρο ἀρχήσε καὶ περτε πὺν πάνω, στὸ κεφάλι τοῦ τραγουδιστῆ καὶ τοῦν ἄλλωνῶνε ἕνα περιεργὸ πρᾶμα, σὰ νερὸ νὰ ποῦμε, καὶ πρὶν προκαίμουνε νὰ ξανοίξουνε ἀπάνω: μπλάμμι κάτι γλαστρία στὰ πόδια τους.

Ποῦ, πήραν τὴν ἀναπνοὴ τους οἱ Τροβαδοῦροι, δὲν κατέω νὰ σᾶσε πῶ.

Σὲ πολλὴ ὥρα μοναχὰ, ὁ ἕνας ξετρούπωνε πὺν δῶ ὁ ἄλλος πὺν κεῖ, ὥστε πὺν μαζοχτήκανε ὅλοι.

Γέλοια, βλαστήμιες, φοβέρες, παρηγορίες στὸν κακομοίρη τὸν ξυνοχυλοπητὰ κλπ. Ἀλλὰ δὲ βαριέσαι ποὺς ἐτόλμησε νὰ πῇ λέξη. Ἀκουσε ὅμως τὴ συνήθεια πὺν τήνε ξέρω ἐγὼ καλά. Μπορεῖ μὲν νάχε ἀγοράσῃ ὅπως παραπάνω εἶπαμε «ὕ γ ρ ὀ ν» ἡ κακομοίρα κείνη ἡ ἀκαρδὴ λεγόμενη μὰ δὲν τὸ μεταχειρίστηκε.

Ἐκεῖνος ὅμως ὁ κερτατένιος ὁ Μολόχας πὺν καμὲ στὴν ἀρχὴ τὸν ἀρρωστο σὰν ἄκουσε νὰ τότε λένε ἔστω καὶ ἀθῶα «μολόχα», ἠθελε νὰ ἐγδίκηθῇ. Σὰ φύγανε λοιπὸ οἱ ἄλλοι πὺν τὸ σπῆτι του πῆρε ἓνα σπασμένο βηκί τὸ γιόμισε νερὸ καὶ κατάφερε νὰ βῇ στὸ δῶμα τὴν λεγόμενη. Ἀπὸ κεῖ περιποιοῦν τὸν ἀντε-ραστή του πὺν θελε καλά καὶ σώνει νὰ κ.... ρῇ τὸν τοῖχο τὴν λεγόμενη.

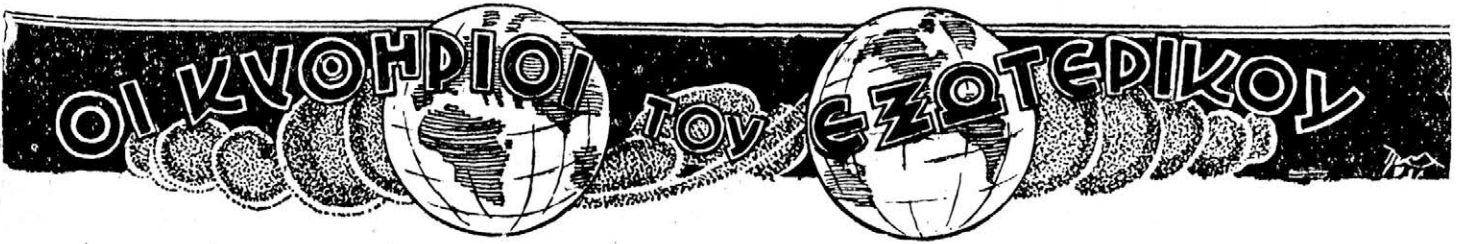
Σὲ μένα ὅμως μοναχὰ τόχει πεῖ. Καὶ μοῦπε καὶ μίαν ἄλληνε.

Τὸ ἄλλο βράδυ ἀργὰ πολὺ ἀργὰ, ἔκοβε βόλτες καὶ ριχνε πετραδάκια στὸ παράθυρο τὴν λεγόμενη ὁ ξυνοχυλοπητὰς πὺν θελε νὰ τὴν πῇ δυὸ λογάκια νὰ τὴν κἀνῃ. Νὰ σου ὅμως τὸ Μολόχα πὺν κατέβαινε σιγοσπυρίζοντας. Ὁ ξυνοχυλοπητὰς ἐπειδὴ ντροπέτανε νὰ φανερωθῇ στὸ φίλο του καὶ ἄγνωστο ἀντίπαλό του, ὕστερα πὺν τὸ μασκαράλικο πὺν παθε τὴν πρωτύτερη βραδυὰ καὶ νομίζοντας πὼς δὲν τὸν εἶχε δεῖ, τρυπῶνει γρήγορα γρήγορα σὲ μιὰ μεγάλη παληόκασα πὺν τανε κειδὰ στὸ δρόμο.

Ὁ Μολόχας ὅμως τὸν εἶχε δεῖ. Πῆγε λοιπὸν ἀδιάφορος μπροστὰ στὴν κάσα ξεκούμπωσε τὸ βραγκόνι του καί.... Ὁ κακομοίρης ὁ Τροβαδοῦρος ἐδέχτη πάλι—, ἀμίλητος αὐτὴ τὴ φορὰ—στὴν πλάτη του ὕ γ ρ ὀ ν ἄλλ' αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν ἦτανε νερὸ. Ποιὸς τοῦπενὰ πῇ τὴ λέξη «μολόχα;» Καλὰ νὰ πάθῃ.

Ἀλλὰ τὸ μεγάλο του μαρτύριο θάναί τώρα πὺν θὰ μάθῃ τὴν ἀλήθεια καὶ μένε μου Τσιριγώτη. Ἰχίτας!!!!

Ο ΣΙΦΟΥΝΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ ΤΟΥ «ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΚΗΡΥΚΟΣ»

Δὲν ὑπάρχει οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν εἰς μίαν κοινωνίαν, οὐδὲν ἄλλο φανερῶναι εἰμὴ τὴν προόδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας ἐκείνης. Ὁ τύπος πάντοτε καὶ ἰδίᾳ ὅταν ἐμφορῇται ὑπὸ ὕγιων καὶ ἐκτολιπτικῶν ἀρχῶν, εἶναι ἀναγκασιότατος, διότι δι' αὐτοῦ γίνεται γνωστὴ πᾶσα κίνησις καὶ ἐνέργεια τοῦ τόπου εἰς ὃν καὶ δι' ὃν ἐκδίδεται. οἱ δὲ ἀναγνώται αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ πληροφοροῦνται τὰ κατὰ καιροῦ, ἀναφύοντα ζητήματα εἰς τὴν γενέτειραν αὐτῶν Γῆν.

Ὅθεν διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν Αὐστραλίας Κυθηριοὶ πλήρεις χαρᾶς χαίρομεν τὴν ἐκδοσιν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» οὗ ἡ πρώτη τοῦλάχιστον ἐμφάνισις, μᾶς ἐνέπλησε θάρρους περὶ τῆς ἀκεραιότητος καὶ ἀμεροληψίας αὐτοῦ. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἐλπίζομεν δι' αὐτοῦ νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ οἱ Κυθηριοὶ ἐν ἀμερόληπτον Κυθηραϊκὸν ὄργανον, χωρὶς τοπικιστικὰς ἀντιλήψεις καὶ ἐμπειρίας, τὸ ὁποῖον μὴ ἐνδιαφερόμενον ἀποκλειστικῶς μόνον διὰ τὸν Ποταμὸν ἢ τὴν Χώραν, θὰ εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Κυθηραϊκῆς Φωνῆς καὶ ὁ διαπρύσιος Κήρυξ παντὸς τοῦ Κυθηραϊκοῦ.

Εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀρθροῦ τονίζω τὸ ζήτημα τῆς ἀμεροληψίας, διότι ἐπὶ τοῦσημείου τούτου ἡ πείρα μὲ ἔχει διδάξει πολλά.

Εἶναι λυπηρὸν νὰ λέγη τις, ὅτι παρὰ τοῖς ἐν διασπορᾷ Κυθηριοῖς ἔχει ἐπικρατήσῃ ἡ κακὴ καὶ δεινὴ ἀντιλήψις καὶ ἰδέα, ὅτι τὰ μέχρι σήμερον ἐκδοθέντα Κυθηραϊκὰ φύλλα, εἰχον πάντοτε τοπικιστικὰς ἀντιλήψεις καὶ προσπαθείας, διὰ δὲ τῆς μετὰ τῶν καὶ ἐναντίον ὠρισμένων τῆς Νήσου μερῶν πολεμικῆς τακτικῆς των, παρημποδίσαν καὶ παρεμποδίζουσιν τὴν ἐκπλήρωσιν διαφόρων Κυθηραϊκῶν ἔργων καὶ ζητημάτων. Ἐτι δὲ λυπηρότερον εἶναι τὸ ὅτι λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης ταύτης ἰδέας, ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ τὸ παρελθόν, προσέφερον ἀφειδῶς τὸ χρῆμα των ὑπὲρ τῶν διαφόρων τῆς Πατρίδος μας ἀναγκῶν, ἤρχισαν νὰ δυσφορῶσι καὶ νὰ κομφεύωσιν εἰς τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινομένην φωνὴν αὐτῆς. Δὲν ἐννοοῦσιν λέγουσι νὰ στέλωσι οὗτοι τὰ χρήματά των ἐνὰ φιλονεικῶσι καὶ ἀλληλοβρίζοντα οἱ ἐν Κυθήροις μὴ γνωρίζοντες ποῦ καὶ πῶς νὰ τὰ διαθέσωσιν, ἢ

ὅπερ καὶ χειρότερον, νὰ ζητῶσι νὰ τὰ διαθέσωσι κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν καὶ ὄχι διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν συνελέγησαν.

Ἐξ ἰδίας καὶ πάλιν πείρας, λέγω ὅτι οἱ ἐν διασπορᾷ Κυθηριοὶ εἶναι ἰλικὸν καλὸν καὶ προσοδοφόρον, ὅταν δὲν βλέπουν νὰ ἐπικρατοῦσι τοπικιστικὰ καὶ παθιαὶ καὶ ὕβρεις δημοσιογραφικαί, ἀλλ' οἱ πάντες νὰ μεριμνῶσι διὰ τὴν Νήσον ὁλόκληρον καὶ οὐχὶ δι' ὠρισμένα αὐτῆς μέρη. Τὴν κατὰ τὸ παρελθόν εἰς παρομοίας περιπτώσεις στάσιν ἐνίων, καὶ δὴ ὅπωςδὴποτε σημαινόντων Κυθηρίων θεωροῦσιν μᾶλλον ἀχαριστίαν καὶ ἀνθρωπίνην κακίαν. Βεβαίως ὑπὲρ τὴν ἀχαριστίαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην κακίαν κεῖται πάντοτε ἡ ἀλήθεια ἣτις καὶ θάττον ἢ βράδυνον θριαμβεῖ, τοῦτο δὲ μὴ ἐκανοποιεῖ τοὺς ἐρανοδότας ἥτινες θέλουν νὰ βλέπουν τοὺς ἐν Κυθήροις, νὰ ἔχωσι πάντες ὡς γνώμονα τὴν προόδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Νήσου ἀπάσης.

Ἄς πειθαρχήσῃ λοιπὸν ὁ «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ» εἰς τὴν φωνήν, ὅχι τοῦ Ποταμοῦ ἢ τῆς Χώρας, ἀλλ' εἰς τὴν γενικὴν τῆς Νήσου φωνήν, καὶ τότε, ὅτε ἔσω καὶ ἔξω Κυθηραϊκὸς κόσμος, θὰ τῷ ἀναγνωρίσῃ χάριτας καὶ θὰ τὸν εὐγνωμονῇ· ἐκεῖνος δὲ θὰ θριαμβεύσῃ καὶ θὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς τὸ μόνον Κυθηραϊκὸν ὄργανον, θ' ἀποβῇ δὲ καὶ τὸ ἀπαραίτητον ἀνάγνωσμα παντὸς ἐχέφρονος Κυθηρίου ὃχι μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπόδειγμα τῶν κατὰ τόπους ἐπαρχιακῶν ὁργάνων.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ ἐπιτελέσῃ εἶναι δυσκατόρθωτον καὶ βαρὺ διότι ἴσως ζητήσωσι τινες νὰ τὸ ἔχωσι ὄργανόν των ἵνα δι' αὐτοῦ ἐκπληρώσωσι τὰς ἐαυτῶν βλέψεις καὶ προσπαθείας. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου βεβαίως ἡ εἰς τὸ πρόγραμμά του ἐξαγελλομένη καὶ δι' αὐτοῦ ὑποσχομένη ἀμερόληπτος πορεία του θὰ τὸν κάμῃ νὰ συναντήσῃ δυσχερείας ἐμπόδια καὶ ἀντιδράσεις, ἀλλ' ὅλα ταῦτα δέον νὰ παρακαμφθῶσι διὰ τῆς συνετῆς καὶ λελογισμένης πολιτείας του. Ὁ κύκλος τῆς δράσεώς του εἶναι εὐρὺς καὶ ὁ ὅλος ὃν πρόκειται νὰ παίξῃ σοβαρὸς.

Ἄς ἐργασθῇ λοιπὸν ἐπαναλαμβάνω μὲ π'σιν ἐπὶ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν, καὶ μὲ σθένος ὅλον ἀπαιτοῦσιν αἱ περιστάσεις, μακρὴν παντὸς ταπεινοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ μὲ ἐνθουσιασμόν ἀνάλογον

πρὸς τὴν ὀφελιμότητα τοῦ ἔργου ὅπερ θὰ ἐπιτελέσῃ μὲ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν οἷαν ἀπαιτοῦσιν ἔργα τοιαύτης ἐκτάσεως καὶ σημασίας, καὶ ἃς εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ ὑπηρεσία τὴν ὁποῖαν θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Νήσον θὰ εἶναι ἀξία ὃχι μόνον τῆς Κυθηραϊκῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς καθόλου Ἑθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

ΚΟΣΜΑΣ ΊΑΚ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

12 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΩΡΑ 9 1/2 Μ. Μ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
"ΑΚΤΑΙΟΝ,"

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ

ΧΟΡΕΣΠΕΡΙΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΘΗΝΩΝ

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΠΛΗΡΗΣ

ΚΟΤΙΓΙΟΝ

ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΑΤΡΑΞΙΟΝ

ΕΑΝ ΜΝΗΜΟΕΥΝΟ

Ο ΡΩΛΟΣ ΤΟΥ «ΝΙΚΟΛΑΟΥ Κ.», ΕΙΣ ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἐπειτα ἀπὸ τὸν τελευταῖο νόμο μὲ τὸν ὅποιον ἀχρηστεύθησαν τὰ παλαιὰ πλοῖα, ἓνα πρῶτ' ἔφευγαν τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο, ὅσα εἶχαν ὑπερβῇ τὴν ἡλικίαν ποῦ ἔβαζεν ὡς ἕρις ὁ νόμος. Δυὸ δεκάδες περίπου θαπόρια, ἄφηναν τὸ ὄρηγτῆρό τους, τὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς καὶ σιγὰ - σιγὰ σὰν παραπονεμένα πήγαιναν στ' Ἀμπελάκια τῆς Σαλαμίνος ποῦ ὠρίσθησαν γιὰ νεκροταφεῖο τῶν καραβιῶν αὐτῶν. Σὰν μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι ἴσως ἀπὸ τὰ γεράματα τους ποῦ ἀνεγνωρίσθησαν μὲ τὸ νόμο, ἴσως ἀπὸ στενοχώρηκα γιὰ τὴ κακία τοῦ κόσμου ποῦ ἔξεχασε πόσο τὸν ἐξυπηρέτησαν μιὰ φορά, ἔφευγαν γιὰ τὸ τελευταῖο τους ταξίδι, ἐπῆγαιναν ἐκεῖ ποῦ θὰ δεθοῦν γιὰ νὰ περιμένουν τὸ δῆμίο τους ποῦ θὰ τὰ διαλύσῃ μὲ τὸ σφυρί του καὶ θὰ τὰ κάνει κομμάτια-κομμάτια αἰδερὸ. Ἀλήθεια τέτοιος τέλος σὲ πράγμα ποῦ φάνηκε χρήσιμο κάποτε στὴν κοινωνία, δὲν εἶχε παρυσιασθῇ. Ὁ κόσμος τάβλεπε νὰ φεύγουν καὶ καμμιὰ δὲν τοὺς ἔδωσε — γιὰ πρώτη φορά — σημάσια. Κι' ἐν τούτοις θὰ ἔπρεπε κάτι νὰ λεχθῇ γι' αὐτὰ, γιατί' στὰ νειάτα τους ἔδρασαν ὅσο μπόρεσαν καὶ μέσα στὴν ἱστορία τῶν τελευταίων ἐτῶν ἐπαίξαν σπουδαῖο ρόλο.

Μαζὺ μὲ τ' ἀχρηστευθέντα πλοῖα, ἔφευγε καὶ τὸ γινώριμό μας «Νικόλαος Κ.» τοῦ συμπολίτου κ. Γ. Κατράκη, τὸ ὅποιον παρ' ὅλη τὴ μεγάλην ἡλικίαν του πᾶλευε μέχρι χθὲς ἀκόμη μὲ τὰ κύματα ἐξυπηρετώντας τὴ συγκοινωνία τοῦ νησιῦ μας. Ἦταν κι' αὐτὸ ἄλλοτε τὸ μέσον, ὁ σύνδεσμος τῶν συμπολιτῶν μας ἐδῶ μ' ἐκείνους ποῦμεναν στὸ νησί μας. Τώρα ὅμως ἀχρηστεύθηκε κι' ἐκεῖνο. Ξεχάσθηκε.

Δὲν πρόκειται ἐδῶ νὰ κάμω μνημόσυνο γι' ὅλα τὰ καράβια ποῦ μιὰ ἀνώτερη κοινωνικὴ ἀνάγκη, μιὰ ἀνάγκη ἀσφαλείας τῶν ἐπιβατῶν τὰ ἀχρηστεύσε, οὔτε νὰ ζητήσω γι' αὐτὰ τὸν οἶκτο τοῦ νομοθέτη, προσπαθῶ μ' αὐτὲς τίς λίγες γραμμὲς νὰ δώσω μερικὰ στοιχεῖα στοὺς συμπολίτας μου γιὰ τὴ δράσι τοῦ γινώριμου καραβιοῦ μας «Νικόλαος Κ.» στὰ ἱστορικὰ γεγονότα, ποῦ τὰ θεώρησα ἀπαραίτητα. Πιστεύω πῶς ὅσοι ἐξυπηρετήθησαν ἀπ' αὐτὸ δὲν θὰ ἀρνηθοῦν νὰ δικαιολογήσουν τὴν προσπάθειάν μου, γι' αὐτὸ τοὺς γράφω ὅσα διέβασα γι' αὐτὸ στὸ περιοδικὸν «Νεωτικὰ Χρονικά».

Τὸ ἀχρηστευθὲν τοῦτο ἀτιμόπλοιο «Νικόλαος Κ.» ἦτο ἀρχικῶς τὸ ὑπὸ Ἀγγλικὴν σημαίαν «Ἀλεξάνδρα Πινορή» μετέπειτα δὲ «Νικόλαος» κατόπιν «Ταίναρον» καὶ τελευταίως «Νικόλαος Κ.». Ἀπὸ τὸν κ. Κατράκη ἠγοράσθη τὸ 1908 ὀντι 5000 λιρῶν, ἔξετέλει δὲ τότε τὴν γραμμὴν Κρήτης—Κωνσταντινουπόλεως, μέσῳ Πειραιῶς καὶ Σμύρνης. Κατὰ τὸ πρῶτον ὑπὸ τοὺς νέους ἰδιοκτητὰς ταξεί-

δίων του ἐξώκειλεν εἰς Κέα διαρκούσης μιᾶς ἀγορίας χιονοθύελλης, ἀνήμερα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν. Μετὰ τὴν ἀνέλκυσιν καὶ τὴν ἐπισκευὴν του ἐτέθη εἰς τὴν γραμμὴν Πελοποννήσου καὶ κατόπιν ἀνέλαβε διὰ μιᾶν δεκαετίαν τὴν ἄγονον γραμμὴν Κρήτης μὲ τὴν ὑποχρέωσιν 56 προσεγγίσεων ἑβδομαδιαίως μεταξὺ Πειραιῶς καὶ τοῦ κύκλου τῆς Μεγαλονήσου καὶ τὰνάπαλιν.

Εἰς ἓνα ταξίδι του με' ἄλευρα ἐκ Πειραιῶς εἰς Χανιά εἶχε μιᾶν ἀπρόοπτον περιπέτειαν. Μόλις ἠγκυροβόλησεν, ὁ τότε λιμενάρχης Χανίων εἰδοποίησε τὸν πλοίαρχον Γ. Βισβίκην νὰ πάρῃ γρήγορα τὸ πλοῖον καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Σούδα, διότι ὁ καιρὸς θὰ χαλάσῃ. Πράγματι τὴν ἰδίαν ἐκείνην στιγμὴν ἀπέπλευσε καὶ ἡ Γαλλικὴ φυλακὶς «Ναύαρχος Σαρνιέ», θωρηκτὸν, ἠκολούθησε δὲ καὶ ὁ «Νικόλαος Κ.» ὅταν καὶ ἔξεσπασε μιὰ φοβερὰ τοικυμία. Ὅλοι ἐθεώρουν τὸ πλοῖον ὡς χαμένον, ὅταν δὲ μετὰ τινας ὥρας παρετηρήθησαν συντρίμματα ναυαγίου εἰς τὴν ἄκρην Μολέχα, ἀπεστάλη πρὸς τὰ ἐκεῖ ἔφιππος χωροφυλακὴ διὰ νὰ παραλάβῃ τοὺς τυχόν διασωθέντας ἐκ τοῦ «Νικόλαου». Οἱ ἐν Σούδα στόλοι τῶν Δυνάμεων ἠδυνάτον νὰ παρᾶσχουν βοήθειαν, δὲ δὲ θωρηκτὸν «Ναύαρχος Σαρνιέ» ἐφθάσε μὲ ἐθραυσμένους λέμβους καὶ πολλὰς ἄλλας ἀβαρίας. Τέλος μετὰ 23 ὁλοκλήρους ὥρας ἐφάνη εἰς τὸ στόμιον τῆς Σούδας... σῶος καὶ ἀβλαβὴς ὁ «Νικόλαος» ἀποσπᾶς τὰ συγχαρητήρια τοῦ Γάλλου Ναυάρχου μὲ εὐφημον μνηεῖαν εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του.

Τὸ 1912 ὁ «Νικόλαος» παρ' ὅλην τὴν ἀσκουμένην ἐποπτείαν παρέλαβεν ἀπὸ τὰς ἐρημικὰς ἀκτὺς Θεωροῦ καὶ Πανόρμου τοὺς Κρήτας βουλευτὰς καὶ τοὺς μετέφερεν εἰς Πειραιᾶ, τρίς δὲ διέσπασε τὸν ἀποκλεισμόν Δυνάμεων καὶ μετέφερεν εἰς Πειραιᾶ, τοὺς ἐκ Κρήτης ἐθελοντὰς τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον. Στὸ ἓνα ταξίδι ὁ πλοίαρχός του Ἀντώνιος Καραντώνης κατώρθωσε μέσα εἰς τὸ Ἡράκλειον καὶ ὑπὸ τοὺς προβολαῖς τοῦ Ἀγγλικοῦ Πολεμικοῦ «Diana» νὰ παραλάβῃ ὁλόκληρον τὸ Τάγμα τοῦ Κονταράτου. Πρὸς τοῦτο μετεχειρίσθη τὸ ἐξῆς τέχνασμα: Οἱ ἄνδρες τοῦ τάγματος ἐκρύβησαν εἰς τὰ κύθη μερικῶν φορηγίδων, ἡ ἐπιφάνεια τῶν ὀπίων εἶχεν ἐμπορεύματα εἰς δὲ τὸ κατὰ-στρωμα τοῦ «Νικόλαου» ἐποποθετήθησαν διπλὲς «ντάνες» ἀπὸ ἄδεια κιτροβάρελα. Συγχρόνως ἀφηρέθησαν αἱ ἄλυσίδες τῶν βαρούλκων ἅτινα τεθέντα μετὰ βοῆς εἰς κίνησιν ἄφηναν ἀτμοὺς καὶ ἐδείκνυν, ὅτι τὸ πλοῖον φορτῶναι !! Ὅταν ἡ ἐπιβίβασις ἐπερατώθη, ἀνῆγγειλεν ὁ «Νικόλαος», ὅτι ἀποπλέει εἰς Χανιά καὶ μόλις ἐξῆλθεν εἰς τὸ πέλαγος, ἔσβυσε τὰ φῶτα του καὶ κατηυδύνθη εἰς Πειραιᾶ.

Τὸ τέχνασμα ἐγένετο ἀντιληπτὸν ἀργότερον καὶ ματαίως κατεδιώχθη ἀπὸ τὸ «Diana» μέχρι τῶν χωρικῶν ὑδάτων. Τ' ἄλλα δύο ταξίδια διὰ μεταφορὰν στρατοῦ ἐκ Κρήτης ἐξετελέσθησαν μὲ πλοίαρχον τὸν κ. Ἡλίαν Μητρόπουλον ὅστις διὰ τῆς σθεναρᾶς του στάσεως ἀπεσόβησε τὴν Ἀγγλικὴν ἀπειλήν, ὅπως ἐνεργήσουν νηοψίαν ἐπὶ τοῦ «Νικόλαου».

Τὸ ἴδιον αὐτὸ πλοῖον μετέφερε εἰς Θεσσαλονίκην, εὐθὺς ἅμα τῇ καταλήψει της, τὸ πρῶτον τμήμα τῆς ἀποβιβαθείσης εἰς τὴν πόλιν Κρητικῆς Χωροφυλακῆς. Ἐπίσης ἐνήργησε πλείστας μεταφορὰς ἀνταρτικῶν σωμάτων καὶ πολεμοφοδίων εἰς Ἡπειρον καὶ Σάμον, δι' ὅλας δ' αὐτὰς τὰς δωρεὰν παρασχεθείσας ὑπηρεσίας, ἀπηυθύνθη εἰς τὸν κ. Κατράκη τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1912 εὐχαριστήριον ψήφισμα, «τῆς ἐν Κρήτῃ Γενικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως» ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς Γ. Παπαδόπετρον. Ἐπίσης πολὺ πρὸ τῆς Ἑνώσεως, ὁ «Νικόλαος» μετέφερεν ἐκ Κρήτης εἰς Κύθηρα τὸν Ζουσιδὴν καὶ λοιποὺς πολιτευομένους εἰς τὴν νῆσον μας διὰ νὰ παραστῶσι εἰς τ' ἀποκαλυπτῆρια τοῦ ἀδριάντος τοῦ στρατηγοῦ Πάνου Κορωναίου.

Κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον ὁ «Νικόλαος» συνελήφθη ἔξωθι τῶν Πατρῶν ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν Στόλον καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ ἑξάμηνον εἰς τὸ Ἀργοστόλι.

Κατόπιν ναυλωθὲν ἐξετέλεσε δύο ταξίδια Μασσαλίας - Θεσσαλονίκης, εἴτα δὲ ἐπὶ μιᾶν διετίαν συνεχῶς καὶ ἐνῶ ἐμένετο ὁ σκληρὸς ὑποβρυχιακὸς πόλεμος μετέφερε, μὲ πλοίαρχον τὸν κ. Ἀνδρ. Μαρνέζον, πυρομαχικὰ ἐκ Μασσαλίας εἰς Τουλῶνα. Εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ ταξίδια αὐτὰ ὁ «Νικόλαος» διέσωσεν ἓνα γαλλικὸν ὑδροπλάνον καταρριφθὲν ἀπὸ τὰς ὀβίδας γερμανικοῦ ὑποβρυχίου, πρᾶξιν δι' ἣν ἐπέσυρε τὴν ἐκφρασιν εὐαρεσκειᾶς ἀπὸ μέρους τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΣΙΜΟΣ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΟΔΟΣ ΤΣΑΜΑΔΟΥ ΑΡ. 27
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΡΩΣΣΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Η ΦΩΤΙΑ

ΤΟΥ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΥ ΚΑΤΑΕΦ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ ΜΑΡ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς Σελ. 69)

—Ναί, ναι, ἔκανε ὁ πάτερ Γρηγόρης σειόντας τὸ κεφάλι μ' ἓνα ὕψος ἐπιδοκιμαστικό κι' εὐθὺς ἀνασήκωσε τὸ μακρὸν του φρύδι ποῦ σάλεψε σὰν βδέλα. Λοιπὸν ἐροῦσάστε νὰ ἐπισκεφθῇτε ἓναν ἐχθρὸ. Ἔ; Ὁ Ἐρσκὶν ἔνευσε μὲ τὸ κεφάλι καὶ χαμογέλασε.

—Ἐναν ἰδεολογικὸ ἀντίπαλο. Μιὰ συνήθεια.

Ὁ Πάτερ Γρηγόρης ἔσεισε ξανά τὸ κεφάλι.

—Ναί, ναι καταλαβαίνω. Γιὰ νὰ πάρετε μίαν ἠθικὴ ἱκανοποίηση; Μιὰ συζήτηση; Στὴ ἐλιάσῃ σας.

Ὁ Ἐρσκὶν δὲν τὸν ἄκουγε πειὰ βυθισμένους σὲ σκέψη. Τὸ πρόσωπό του πῆρε μιὰ θλίψη.

—Μὲ βροίσατε πρὶν ἀπὸ λίγο, εἶπε σιγανά. Μὰ ἄς μὴ μιλάμε γι' αὐτὸ, δὲν ἤλθα γι' αὐτὸ. Ἐγὼ ὁ ἴδιος καμμιὰ φορὰ... Μὰ πὼς μπορέσατε νὰ βροίσατε ἔτσι ἐκείνη; Γιὰ πὶδ σφάλμα; Γιατί; Σταθῆτε.... Μὴ μιλάτε..... τὰ καταλαβαίνω ὅλα...

Ὁ Ἐρσκὶν ξανάπεσε στὴ ρέμβη του, ὕστερα σηκώθηκε κι' ἄρχισε νὰ περπατᾷ περὰ-δῶθε μ' ἓνα βῆμα προσεχτικό.

—Σήμερὰ τὸ πρωὶ τὴ συνόδευσα στὸ νεκροταφεῖο, Πέθανε πέντε μέρες τώρα. Ξέρετε τί θὰ πῇ αὐτὸ; Νὰ πεθαινῇ πέντε μέρες ἀπὸ καψίματα; Ἐλυνε ζωντανή! Τὶς τελευταῖες μέρες δὲν μπορούσαν πειὰ νὰ τὶς βάλουν ἐπιδέσμιους γιατί κοινέλια σάρκα ἀνασηκόντουσαν μὲ τὴ γάζα. Τὸν φανταζόσαστε αὐτὸν τὸν πόνο; Τὸν ὑπέφερε. Τὸν ὑπέφερε γιὰ νὰ μὴ μὲ βασανίσῃ. Πίστευε ἀκόμα πὼς δὲν θὰ πέθαινε καὶ γὼ πονοῦσα, αἰσθανόμουν τὸ κεφάλι μου νὰ γυρῇ ἀπ' τὴν τρομερὴ βρῶμα τοῦ σαπισμένου της κορμιοῦ ποῦ τίποτε δὲν μπορούσε νὰ τὴν ἐξαλείψῃ. Τυλιγμένη ὅλη στοὺς ἐπιδέσμιους σὰν μιὰ κοῦκλα προσπαθοῦσε νὰ μὲ γείρῃ σιμὰ της καὶ νὰ τὴν κυττάξω στὰ μάτια. Ἐλεγε. Ξέρετε Μίτια θαρρῶ πὼς θὰ γίνω καλά. Ἀργά, ἀλλὰ σίγουρα. Πὲς μου εἰλικρινῶς, δὲν θὰ πάψῃς νὰ μ' ἀγαπᾷς; Λίγως μαλλιά ἔχω γίνε σωστὴ ἀσημολογναῖκα. Μὰ τί στενοχωριέσαι θὰ ξαναβγοῦνε γρήγορα. Σ' ἓνα χρόνὸ θὰ μπορῶ νὰ τὰ κατσαρώνω. Καμμιὰ φορὰ, μὴ ἀντέχοντας στὸν πόνο ἔκλαιγε ἀπαρηγόρητα σὰν πα.δι. Δὲν μπορούσα ν' ἀκούω τὸ κλῆμμα της. Κατάφευγα στὸ σαλόνι. Ξάπλωνα πάνω στὸ ντιβάνι ἔκλεινα τὰ μάτια καὶ ἔμενά κεῖ τρέμοντας ἀπ' τὸν πυρετὸ. Τὸ κορμὶ μου ἔλυνε σὰν ἀπὸ καψίματα καὶ μένα. Τὸ στήθος, τὰ χέρια τὰ πόδια ἢ κοιλιὰ ὅλα τὰ μέλη ποῦ εἶχαν προσβληθῇ σὲ κείνην. Τὰ ἔξυνα μὲ

τὰ νύχια ὥσπου ματώνανε. Ἦμουν ἔτοιμος νὰ ξεσχίσω τὸ δέρμα μου γιὰ νὰ πονᾷ πὶδ λίγο. Κυττάχτε.

Ὁ Ἐρσκὶν ξεκούμπωσε εὐθὺς τὸ γιακά τῆς μπλούζας του κι' ἔδειξε τὸ στήθος του καμένο, τσουνκρανισμένο, γεμάτο ἀπὸ ἄλλες πληγές.

—Νὰ! Βλέπετε τὰ δάχτυλά μου; Τὸ ἴδιο εἶναι καὶ εἰς τὰ πόδια καὶ εἰς τὴ κοιλιὰ.

Ὁ πάτερ Γρηγόρης ἀνατινάχτηκε ὀλόκληρος ἀπ' τὴ θέση του.

—Κύριε, φώναξε γυρνώντας κατὰ τὶς εἰκόνες μὲ σταυροκοπήματα, Κύριε ἐν τῇ ἀρρήτῃ σου Σοφίᾳ, καταδεικνύεις στὸν ἁμαρτωλὸ ἓνα δεύτερο θαῖμα. Κύριε! Αὐτὰ εἶναι στίγματα.

Καὶ σὰν ἡ λέξη αὐτὴ νὰ περιέκλεινε καὶ τὸ ἀκαταμάχητα φοβερὸ, ἐπαναλάμβανε μανιασμένους.

Στίγματα! Στίγματα!

Ὁ Ἐρσκὶν κοίμπωσε βιαστικά τὸ γιακά του καὶ διόρθωσε τὴ ζώνη τοῦ χιτωνιοῦ του.

—Ψευτιές. Ἡ Κν'δωσις. Mrticatia στὸ Λατινικὸ εἶπε καὶ τὰ μάτια του πήρανε μιὰν ἐκφραση σπαραχτικὰ καὶ πεισματάρικα. Φαινόμενο συνειθισμένο. Νευρασθένεια. Ὁ γιατρὸς μοῦ τὰ ἐξηγήσε. Ἀς τ' ἀφήσουμε αὐτὰ.

—Στίγματα, στίγματα ἐξακολουθοῦσε ὁ παπᾶς σὰν συνεπαρμένος ἀπὸ ἓνα παραμιλητὸ κι' ὅλο σταυροκοπιότανε. Κύριε στίγματα... Πιράννε τὴ ψυχὴ μου.

Καὶ πάλι ὁ Ἐρσκὶν δὲν τὸν ἄκουγε πειὰ. Χαμογέλασε τρυφερὰ στὶς σκέψεις του, ἔβγαλε ἀπ' τὴ τσέπη του ἓνα μικρὸ πακετάκι καὶ τὸ ἀκούμπησε προφυλακτικὰ πάνω στὸ τραπέζι πλάι στὴ λάμπα.

—Νὰ, εἶπε, αὐτὸ μόνο μένει ἀπὸ κείνη.

Κυττάχτε. Ξεδίπλωσε τὸ πακέτο ποῦ εἶχε μερικὲς φουρκέτες, μιὰ καφε κορδέλα καὶ ἓνα σημειωματάριο ντυμένο μὲ μαροκινὸ καὶ χρυσομένο στὶς ἄκρες καὶ μιὰ μικροσκοπικὴ φωτογραφία μὲ γιαιλιστερὴ ἐπιφάνεια σὰν κι' αὐτὲς ποὺ συνηθίζοντουσαν πρὶν τὴν ἐπανόσταση. Ἡ Κάτια ἦταν φωτογραφισμένη στὸ Λύκε ο. Ντυμένη μὲ μιὰν ἄσπρη μπλερίνα μὲ δαντέλα, μ' ἓνα καπέλο ὁμοιόμορφο καὶ τὴν ἐκφραση χαρούμενη.

—Αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἦταν δέκα πέντε χρόνων, σήμερὰ εἶναι δέκα ἑννέα.

Ἐπερνε προσεχτικά τὰ πράγματα τὸ ἓνα πίσω ἀπ' τ' ἄλλο ἄρπαξε χαμογελώντας τὸ σημειωματάριο.

—Τὶς τὸ εἶχα κάνει δῶρο ἐνὸς μέρες πρὶν τὸ δυστύχημα. Ἦθελε νὰ κάνῃ ἡμερολόγιο ἀλλὰ δὲν πρόλαβε νὰ πάρῃ πα-

ρὰ ἓνα ἡμεῖωμα μόνο. Κυττάχτε τὶ ἰδιότροπο γραψίμο. «12 Φεβρουαρίου. Τὰ γενέθλιά μου. Ἀρχίζω τὸ ἡμερολόγιό μου στὸ σημειωματάριο ποῦ μοῦ ἔδωσε ὁ Μίτια. Νὰ μὴν ξεχάσω ὅταν θάχω λεπτὰ: 1ον) Ν' ἀγοράσω στὸν Μίτια μιὰ καινούργια μαύρη κιλόττα γιὰ τὸ ἄλλο. Τὴν σκέπτεται ὅλη τὴν ὥρα. 2ον) Ν' ἀγοράσω ἰδιαιτέρως γιὰ μένα 1/2 λίβρα σοκολάτα. 3ον) Δὲν ξέρω τί ἄλλο ἀκόμα». Τίποτα ἄλλο. Τώρα δὲν ὑπάρχει πειὰ. Πέθανε. Αὐτὸ μόνο μένει ἀπ' αὐτὴν. Καταλαβαίνετε;

Ὁ Ἐρσκὶν ἀκούμπησε τὸ πακέτο στὴ παλάμη του σὰν γιὰ νὰ δῇ τὸ βάρος του. Ἐνας σπασμὸς τὸν ἔσφιξε ξάφνου στὸ λαρίγγι πνίγοντας τὴν ἀναπνοὴ του. Ἐνα δάκρυ κύλησε ἀπ' τὰ μάτια του.

—Αὐτὰ μόνο μένουνε πρόφερε μὲ μιὰ φωνὴ μέσα ἀπ' τὸ λάρυγγα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴν ξεσπάσῃ σὲ λυγμούς, νὰ... καὶ ἐπικρῶνεται πὼς εἶναι ὁ Θεὸς σας.... Ὁ Θεός;

Ὁ Ἐρσκὶν ἔσφιξε τὶς γροθιές του μ' ὅλη τὴν δύναμη, τὰ μάτια του τρέχανε αἶμα καὶ δάκρυα, μιὰ γαλάζια φλέβα φούσκωνε στὸ μέτωπό του.

—Δὲν θάδινα οὔτε μιὰ πεντάρα γιὰ ἓναν τέτοιο Θεὸ, τόνισε μὲ μιὰ φωνὴ τρομερὴ ποῦ σὲ ξεκούφαινε, δὲν θάδινα μιὰ πεντάρα. Οὔτε μιὰ πεντάρα, καταλαβαίνεται. Οὔτε μιὰ πεντάρα.

Ρίχτηκε πρὸς τὴν ἐξοδὸ.

—Ἐλάτε, ἐλάτε μουρμουρούζε θορυβωμένα ὁ πάτερ Γρηγόρης, τρέχοντας πίσω ἀπ' τὸν ἐπισκέπτη στὴν εἴσοδο. Κι' ὅλο ἔλεγε σφίγγοντας τὸ στήθος του τὸν σταυρωμένο. Νὰ φοβόσαστε τὸν Θεὸ. Μὴ βλαστημᾷτε. Μετανοήσατε. Ταπεινωθῆτε μπρὸς τὸ θαῦμα.

—Ψέμμα. Δὲν ὑπάρχει θαῦμα. Μιὰ ἀπροσεξία. Τὸ ἀπόσταγμα, ἔλεγε ὁ Ἐρσκὶν βιαστικά κόβοντας τὶς συλλαβές. Τοῦ φαινόταν πὼς ὅσο πὶδ γρήγορα μιλοῦσε, τόσο πὶδ γρήγορα θάβρισκε τὴν πετούγια τῆς πόρτας στὸ σκοτάδι. Πνιγότανε. Ἡ φωτιά..... τὸ πέρασμα τῆς ὕλης ἀπ' τὴ μιὰ κατάσταση στὴν ἄλλη. Μιὰ ἔκρηξις..... Μιὰ τεχνικὴ καθυστέρημένη..... Σημάδια βαρβαρότητας..... Θὰ ἀναπληρώσουμε ὅλα μὲ τὸν ἡλεκτρισμὸ. Θὰ παλαίψουμε. Περιμένετε... Θὰ νικήσουμε τὴ φύση... Θὰ νικήσουμε τὸ θάνατο. Τότε δὲν θὰ μείνῃ οὔτε κόκκαλο ἀπ' τὸν μαῦρο σας Θεὸ..... Ναί, οὔτε κόκκαλο..... Ναί.

(Ἐπεται Συνέχεια)

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ Η ΚΑΤΑΔΙΔΕΙΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ;

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εὐαρεστούμενοι καταχωρεῖτε παρακαλῶ εἰς τὰς ἐγκρίτους στήλας τῆς ἐφημερίδος σας τὰ κατωθὶ σχετικῶς μὲ τὸ περὶ προστασίας τοῦ ἐλαίου νομοθετικὸν διάταγμα.

Ἐπὶ μῆνα καὶ πλέον ἀναμένομεν τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τοῦ περιφύρου διατάγματος περὶ προστασίας τοῦ ἐλαίου καὶ δὲν παρατηροῦμεν παρὰ τὴν παντελὴ νέκρωσιν καὶ ἀπογοήτευσιν τοῦ ἐμπορίου τοῦ εἰς τὰς ἐλαιοπαραγωγὰς νήσους. Τοῦτο συμβαίνει διότι ὅπως ἀβασανίστως καὶ ἀμελετήτως ὑπεγράφη τὸ σχετικὸν διάταγμα, εἶναι δὲ ἀπορίας ἄξιον πῶς δικαιολογεῖται ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἰσχύος τοῦ παρὰ τὰ ἀξιοθρήνητά του ἀποτελέσματα εἰς ὅρος τῆς προστασίας τοῦ ἑθνικοῦ τούτου εισοδήματος καὶ τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν τῶν περιφερειῶν ὅπου εἰσπράττονται ἐξαγωγικοὶ φόροι ἀντὶ τῆς δεκάτης. Καὶ ἐξηγουόμεθα.

Ἐλαίον Μονεμβασίας ἢ ἄλλης περιφερείας ὅπου εἰσπράττεται ἡ δεκάτη ἀγοράζεται συμφώνως τῇ διατάγματι δραχ. 16 κατ' ὅκον. Μεταφερόμενον εἰς Πειραιᾶ ἐπιβαρύνεται περίπου μὲ 1,50 δραχ. κατ' ὅκον διὰ μεταφορὰν, δημοτικὸν φόρον κλπ. Ἦτοι ἔχει κόστος δραχ. 17,50 ἐλεύθερον.

Ἐλαίον Κυθήρων τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἀγοράζεται συμφώνως ἐπίσης τῇ διατάγματι δραχ. 14,50 κατ' ὅκον. Μεταφερόμενον εἰς τὸν Πειραιᾶ πληρώνει φόρον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν περίπου 2,50 ἐπὶ πλέον 1,50, ἐξῶδα μεταφοράς, δημοτικὸς φόρος κλπ. 1,50. Σύνολον ἐξόδων δραχ. 5,50. Ἦτοι ἔχει κόστος δραχ. 20.

Πῶς εἶναι δυνατόν τὸ ἔλαϊον Κυθήρων νὰ φθάσῃ εἰς τὴν κατανάλωσιν ἂν οὐ ἔχει κόστος 20 δραχμῶν καὶ τῆς Μονεμβασίας 17,50 δραχ. μόνον;

Ὁ ἔμπορος Μονεμβασίας δύναται νὰ φέρῃ ἔλαϊον καὶ νὰ τὸ πωλήσῃ εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς 18,50 πραγματοποιῶν κέρδος 5 ο) καὶ πλέον, ὃ δὲ Κυθήριος νὰ τὸ πωλήσῃ ἐπίσης πρὸς 18,50 διότι φυσικὰ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος δὲν δύναται νὰ τὸ πωλήσῃ περισσότερον, ζημιούμενος 7 ο) καὶ πλέον ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος.

Ἀλλὰ ποῖος ἔμπορος θὰ ἔγῃ τὴν ἀνοήσιαν ν' ἀγοράσῃ πρὸς 14,50 ἐκ Κυθήρων πραγματοποιῶν ἀσφαλὴ ζημίαν; Ὅτι δὲ γίνεται προκειμένου περὶ Κυθήρων ὅπου ἡ παραγωγὴ εἶναι μικρά, γίνεται μὲ μεγαλύτεραν διαφορὰν εἰς βάρος τῶν παραγωγῶν, εἰς τὴν Μυτιλήνην, Κρήτην κλπ. ὅπου καὶ ἡ παραγωγὴ εἶναι μεγάλη καὶ ὁ φόρος βαρύτερος, λόγῳ τοῦ Ταμείου ἐλαίας κλπ.

Δὲν γνωρίζομεν ποία λογικὴ καὶ ποία σκέψις συνετέλεσεν εἰς τὸν καταρτισμὸν τοιοῦτου νομοσχεδίου, ἐξαιρετικῶς ἀδίκου, διακυβερνῶν τὸ Κράτος εἰς δύο περιφερείας τὴν μίαν ὑπερβολικὰ εὐνοουμένην, τὴν δ' ἄλλην ἀντιθέτως τιθεμένην ὑπὸ σκληρὰν

δυσμένειαν. Διότι ἐν ᾧ ὁ πληρώων τὴν δεκάτην παραγωγὸς οὐσιαστικῶς ὄχι μόνον δὲν ἐφορολογήθη, ἀλλὰ τῷ ἐχαρίσθη ἡ πληρωμὴ τῆς δεκάτης διὰ τῆς διαφορᾶς τιμῆς τὴν ὅποιαν ἔχει (1,50 κατ' ὅκον) ἀπὸ τὴν τιμὴν ἣ ὅποια ἐκαλονίσθη διὰ τὸν παραγωγὸν ὃ ὅποιος πληρώνει κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἀπολαμβάνει δὲ τῆς ἐλευθέρως ἐμπορίας τοῦ ἐλαίου του, ἀντιθέτως ὁ πληρώων φόρους εἰς τὸ Τελωνεῖον πληρώνει ὄχι μόνον τοὺς παλαιούς ἀλλὰ καὶ νέον (1,50 δραχ. κατ' ὅκον) μὴ δυνάμενος νὰ πωλήσῃ τὸ ἔλαιόν του.

Εὐρισκόμεθα οὕτω πρὸς τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως, οἱ περισσότεροι τῶν παραγωγῶν τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ πωλήσωμεν τὸ προϊόν μας εἰς οἰκονομικῶς τιμὴν, διότι οἱ ἔμποροι φοβούμενοι τὸν περὶ αἰσχροκερδεῖας νόμον δὲν προβαίνουν εἰς ἀγοράς.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Π. Μ. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΣ ΕΛΑΙΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΟΣ ΕΝ ΚΥΘΗΡΑΙΣ

«Περὶ συστάσεως λιμενικοῦ ταμείου Ἀγίας Πελαγίας καὶ ἐπιβολῆς ὑπὲρ αὐτοῦ φορολογίας»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 7 καὶ 8 τοῦ Ν. Α. τῆς 28ης Ἰουνίου 1923 «περὶ λιμῶν καὶ λιμενικῶν Ταμείων» (Ἐφ. Κυβερ. 181)1923) τὰ ἀρθρα 1 καὶ 4 τοῦ νόμου 3163 (Ἐφ. Κυβερ. 181)1924) τὸ ἀρθρ. 5 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3968 κυρωθέντος Ν. Α. 33)30 Σεπτεμβρίου 1925 (Ἐφ. Κυβερ. 91 (1930) ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 65 (1931) πρᾶξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ποταμοῦ (Κυθήρων) τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 (1931) πρακτικὸν τοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου λιμεν. φορολογικῶν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 893 ἰδ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσομεν.

Ἀρθρον Μόνον.

1. Ἐπὶ τῶν διὰ τῶν παραλίων τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐντῶν δμωνύμῳ λιμένι ἀπὸ πλοίων εἰς πλοίων μεταφερομένων ἐπιβάλλεται ἡδὺς ἔπεται φορολογία ὑπὲρ τοῦ λιμεν. Ταμείου Ἀγίας Πελαγίας συνιστωμένου δυνάμει τοῦ παρόντος.

α) Διὰ τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐν γένει εἰσαγόμενα 1 ο) ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

β) διὰ τὰ εἰσαγόμενα ἀτελῆ κατὰ τὸ τελων. δασμολόγιον 1 ο) ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος δημοτικοῦ δασμολογίου.

γ) Διὰ τὰ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερόμενα 25 ο) ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου.

δ) Διὰ τὰ πρὸς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν ἐπιβαζόμενα πλὴν τῶν μεταλλευμάτων 50 ο) ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Διὰ τὰ ἐξαγόμενα μεταλλεύματα εἴκοσι λεπτά κατὰ τόννον.

ε) Διὰ τὰ ἐν τῷ λιμένι ἀπὸ πλοίου εἰς

πλοῖον μεταβιβαζόμενα ὡς καὶ διὰ τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας ἀποβιβαζόμενα ὑπὸ διαμετακόμισιν ἢ πρὸς μεταφορὰν διὰ θαλάσσης ἀλλαχοῦ, πλὴν τῶν μεταλλευμάτων, μίαν μὲν δραχμὴν κατὰ τόννον ἐφ' ὅσον εἶναι προελεύσεως ἐσωτερικοῦ, τρεῖς δὲ δραχμᾶς κατὰ τόννον ἐφ' ὅσον εἶναι προελεύσεως ἐξωτερικοῦ διὰ δὲ τὰ μεταλλεύματα ἀνεξαρτήτως προελεύσεως πέντε λεπτά κατὰ τόννον.

2. Τὰ κατὰ τὰ στοιχ. γ' καὶ δ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ποσοστὰ ὑπολογίζονται διὰ τὰ προϊόντα ἀλλοδαπῆς, τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενα μετὰ ἐκτελωνισμῶν, ἐπὶ τοῦ τρίτου τῶν ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ἀναγραφόμενων δασμῶν.

3. Ἐδρα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἀγίας Πελαγίας ὀρίζεται τὸ χωρίον Ποταμὸς Εἰρηνοδίκης δὲ ὅστις θὰ προεδρεύσῃ τῆς οἰκίας λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Εἰρηνοδίκης Κυθήρων.

4) Ἡ ἰσχὺς τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένης φορολογίας ἀρχεῖται μετὰ 20ῆς μερὸν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ λήγει τὴν 31ην Μαρτίου 1938.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1932

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Δ. ΔΙΓΚΑΣ

ΧΟΡΟΣ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΙΩΝ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 29ην Μαρτίου καὶ ὥραν 10ην μ. μ. θέλει δοθεῖ χορὸς μέχρ' ἡ πρωτὰς ὑπὸ τὴν ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις Ἀντικυθηρίων ἐν τῇ αἰθούσῃ κ. Γεωργίου Κράκαρη γωνία Ἡφαίστου καὶ Εὐριπίδου. Διὰ τῆς Ὁρχήστρας θέλουσι παιχθεῖ ὅλοι οἱ Εὐρωπαῖκοι καὶ Ἑλληνικοὶ χοροὶ ὡς καὶ μὲ τὸν γνωστὸν κ. Νικολάον Γαλανάκην θέλουσι παιχθεῖ διὰ Λύρας ἅπαντες οἱ Κρητικοὶ καὶ Ἀντικυθηραῖκοι χοροὶ. Δὲν ἀμφιβάλωμεν ὅτι οἱ ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ θέλει εἶναι ἐξήσφατισμένη καὶ ὅτι εἰς τὸν χορὸν θὰ παρευρεθῶν πλείστοι Κυθηριοὶ καὶ Κρητῆς οἵτινες θὰ διέλθουν μιὰ εὐχάριστον βραδυά.

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΑΤΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς Σελ. 68)

Ἀληθές εἶναι ὅτι εἰς πολλά μέρη, καὶ μάλιστα ὁρεινά, πολλάκις καὶ ἄλλου καὶ παρ' ἡμῖν ἡ πατάτα ἐκαλλιεργήθη ἐπιτυχῶς χωρὶς κόπρον ἢ λιπάσματα· οἱ τοιοῦτοι ὁμως ἄγροί πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἦσαν δάση, τὰ ὅποια ἐπὶ μακρὰς περιόδου χρόνου ἐπεσώρευσαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους διὰ τῆς σήψεως τῶν φύλλων τῶν ἀγρίων δένδρων ἄφθονα ὑλικά, κατὰλληλα διὰ τὴν διατροφήν τῶν φυτῶν, ὑλικά τὰ ὅποια μετεκομίσθησαν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἀπὸ τὰ βαθύτερα στρώματα τῆς γῆς διὰ τῶν ριζῶν τῶν δασικῶν φυτῶν, αἱ ὅποια εἰσχωροῦσι βαθειὰ καὶ ἀπομυζῶσι καὶ ἀπὸ τῆς πέτρες ἀκόμη ὑλικά χρήσιμα εἰς τὴν διατροφήν τῶν φυτῶν.

Τὰ δάση ταῦτα ἐκάησαν καὶ ἐξεχερσώθησαν καὶ ἔγιναν χωράφια. Φυσικὰ οἱ ἄγροί αὐτοὶ εἶχαν ἐν σπουδαῖον ἐναποθήκευμα ἀπὸ ὁργανικὰς οὐσίας (ἄζωτον) περιεχοῦσας ἀφθόνως καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἄνργανα ὑλικά (φωσφορικὸν ὀξὺν, καὶ πρὸ πάντων κάλι) ὥστε εἰς τοὺς τοιοῦτους ἄγρους ὑπῆρχε μία ἀρκετὰ σπουδαία παρακαταθήκη πλήρους λιπάσματος. Ἐπομένως τοιοῦτοι ἄγροί ἦσαν πλούσιοι καὶ ἔδιδαν ἀφθόνους ἐσοδείας πατάτας.

Ποῖος γεωργὸς δὲν γνωρίζει ὅτι τὰ καινούργια χωράφια τὸ προερχόμενα ἀπὸ ἀνοίγματα ὁρمانίων δίδουν ἀρίστως καὶ ἱκανοποιητικὰς ἐσοδείας;

Ἀλλὰ καὶ ποῖος γεωργὸς ἀγνοεῖ ὅτι τὰ τοιαῦτα χωράφια μετὰ 5 ἢ 10 ἐσοδείας δὲν δίδουν πλέον τίποτε εἰς βαθμὸν, ὥστε συχνὰ ἐγκαταλείπονται εἰς τὴν τύχην καὶ εἰς τὴν βοσκὴν τῶν ζῴων καὶ ἐπανέρχονται πάλιν εἰς δασικὴν κατάστασιν ἂν δὲν καταντήσουν βράχοι χωρὶς καμμίαν ἀξίαν;

Ἡ περίστασις αὕτη εἶναι ἡ μόνη ὅπου ἡ πατάτα ἐκαλλιεργήθη χωρὶς κόπρον ἢ χημικὸν λίπασμα· τὴν ἀναφέρομεν δὲ διότι ἐν Ἑλλάδι, (εἰς τὴν Ζαγοράν, Ἀγιάν, εἰς τινὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου κτλ. κτλ.) ἔγινε κατάχρησις τοῦ συστήματος τούτου ὅπου αἱ ἀργότερα ἐπελθοῦσαι ἀποτυχίαι ἀπεγοήτευσαν τοὺς γεωργοὺς εἰς βαθμὸν, ὅπου ἐγκατέλειψαν καὶ ἄγρους καὶ πατάταν, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Ζαγοριανοὺς (Πήλιον), οἱ ὅποιοι ἐξηκολούθησαν τὴν καλλιέργειαν τῆς πατάτας μεταχειριζόμενοι ὁμως ἄφθονα χημικὰ λιπάσματα (ἡ κατανάλωσις των διὰ τὸ 1929 ἀνῆλθεν εἰς ἡμίσεα 3520).

Ὅτι συνέβη διὰ τὴν πατάταν, ἀκόμη συχνότερον συμβαίνει καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα φυτὰ καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸν σῖτον.

4. Τρόποι λιπάνσεως. Ἡ πατάτα λιπαίνεται εἴ μόνον με κόπρον, εἴτε μόνον με χημικὰ λιπάσματα, εἴτε τέλος με κόπρον καὶ με χημικὰ λιπάσματα συγχρόνως. Ἐπίσης λίαν ἐπιτυχῶς ἡ λίπανσις

τῆς πατάτας γίνεται διὰ τῆς γλωρᾶς λιπάνσεως ἐν συνδυασμῷ με τὸ σχετικῶς φθινοὶ χημικὸν λίπασμα τοῦ τύπου 0—12—6.

5. Λίπανσις μόνον διὰ κόπρου.

Ἡ κόπρος χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν, εἶναι ἀρίστον λιπαντικὸν ὑλικόν, ἔχει ὁμως τὰ ἀκόλουθα σπουδαῖα μειονεκτήματα.

α') Ἡ κόπρος εἶναι πλήρης μὲν ἄλλ' ἀνισόρροπον λίπασμα, διότι ἐμπεριέχει πολὺν ἄζωτον (5—7 %₀₀) ὑπὸ ὁργανικὴν μορφήν, ἐλάχιστον δὲ φωσφορικὸν ὀξὺν (1 1/2—2 %₀₀) τὸ κάλι εἰς τὴν καλῶς διατηρηθεῖσαν κόπρον εὐρίσκεται εἰς μεγαλύτεραν ποσότητα (2—4 %₀₀) ἄλλ' ὅχι ἐπαρκῆ, ἰδίως διὰ τὴν πατάταν.

Ἡ τοιαύτη σύνθεσις οὐδὲ πόρρωθεν κἀν ἐκπληροῖ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ φυσικοῦ ἀπαραβάτου νόμου τῶν **ἐλαχίστων**. Ἡ εἰς τὴν κόπρον περιεχομένη ἐλάχιστη ποσότης φωσφορικοῦ ὀξέως, εἰς τὴν πλειονότητα τῶν περιπτώσεων προσδιορίζει τὸ ποσὸν τῆς ἐσοδείας, ἡ ὅποια ὅταν ἡ κόπρος εἶναι ἐπαρκὴς (1500—2500 ὁκ. κατὰ στρέμμα) κυμαίνεται μετὰ τῶν 600—800 ὁκάδων κατὰ στρέμμα κατ' ἀνάλογον ὅρον. Ἐὰν δὲ τις θελήσῃ νὰ αὐξήσῃ ὑπερμέτρως τὸ ποσὸν τῆς κόπρου (4000—5000 ὁκ. κατὰ στρέμμα) διὰ νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἐσοδείας, ποτὲ δὲν θὰ φθάσῃ εἰς τὸ ποθούμενον, διότι ἡ ἐν τῷ ἐδάφει ὑπεραφθονία τοῦ ἄζωτου ἐν οἷσιν πρὸς τὴν πενιχρότητα τοῦ φωσφορικοῦ ὀξέως θὰ κάμῃ τὸ φυτὸν νὰ ἀναπτύξῃ ἀφθονώτατα μεγάλα καὶ πράσινα φύλλα, ἀλλὰ θὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἀνάπτυξιν ἀναλόγου καρποῦ· παράβασις τοῦ νόμου τῶν **ἐλαχίστων**, μεγάλη ἀνισορροπία μετὰ τῶν ἄζωτου καὶ φωσφορικοῦ ὀξέως.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸν σῖτον, εἰς τὸν ὅποιον ἐξωτερικεύεται διὰ τοῦ πλαγιάσματος (πεσίματος τοῦ σίτου). Εἰς τὴν πατάταν ἐξωτερικεύεται διὰ τῆς ἀναπτύξεως φύλλων καὶ μὴ παραγωγῆν ἀναλόγου καρποῦ.

Τὸ οὐσιῶδες τοῦτο φαινόμενον θεωροῦμεν περὶ τὸν ἐκτενέστερον νὰ ἀναπτύξωμεν διότι πάμπολλοι τῶν καλῶν καὶ ἐπιμελῶν κηπουρῶν γνωρίζουν ὅτι ἅμα μεταχειρίζονται μεγάλα ποσὰ κόπρου ἢ ἐσοδεία δὲν εἶναι ἀναλόγως ἱκανοποιητικῇ.

β') Ἡ κόπρος—ἰδίως ὅταν δὲν εἶναι πολὺ ἐπιμελημένως παρεσκευασμένη—εἰσάγει εἰς τὸν ἄγρον ἀφθονίαν σπόρων ζιζανίων, τῶν ὁποίων ἡ μετὰ ταῦτα κατὰστροφὴ καὶ δύσκολος καὶ δαπανηρὰ εἶναι.

γ') Ἡ κόπρος—μάλιστα ὅταν εἶναι πολὺ ἀφθονος, ὥς συμβαίνει εἰς τοὺς λαχανοκήπους—εὐνοεῖ καταπληκτικῶς τὴν ἀνά-

πτυξιν πολλῶν παθήσεων τῆς πατάτας, παθήσεων φύσεως μικροβιολογικῆς (πυρρονόσπορος, διάφοροι σήψεις) καὶ φύσεως ἐντομολογικῆς (κολοκυθῆς, σκώληκες κλπ. κλπ.) τῶν ὁποίων ἡ πρόληψις καὶ θεραπεία εἶναι δυσκολωτέρα καὶ δαπανηροτέρα.

δ') Ἡ τιμὴ τῆς κόπρου, (ἄξια ἀγορᾶς, μεταφορικὰ, παραχωστικὰ κτλ. κτλ.) συνήθως εἶναι πολὺ μεγάλη καὶ ἐπομένως ἀσύμφορος· ἄλλως τε δὲ ἡ διὰ κόπρου μόνον λίπανσις ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀπασχολεῖ τὸν γεωργόν, ὅπερ εἶναι λίαν ἐπιζήμιον.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἀποκλειστικὴ χρῆσις τῆς κόπρου, εἰς τὴν πατατοκαλλιέργειαν ἰδίως, εἰς μεγάλας ποσότητας, εἶναι ἀσύμφορος.

Ἐν τούτοις ἡ χρῆσις μετρίας ποσότητος κόπρου, (ὁργανικῶν οὐσιῶν) ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ χημικὰ λιπάσματα, (τύποι 6—8—8 ἢ 0—12—6) ἔνεκα τῶν φυσικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ιδιοτήτων τῆς εἶναι ἀπαραίτητος, ὥς παρακάτω θὰ ἀναπτύξωμεν.

Παρ' ὅλα ταῦτα οἱ ἔχοντες ἀφθονίαν κόπρου εἰς συμφέρουσαν τιμὴν, δύναται ἐπιτυχῶς νὰ καλλιεργήσῃ τὴν πατάταν μόνον με κόπρον ὑπὸ τὸν ἀπαραβάτον ὁμως ὅρον ὅτι θὰ συμπληρώσῃ ταύτην με τὸ φθινοὶ λίπασμα τοῦ τύπου 0—12—6 πρὸς 7 % τοῦ βάρους τῆς κόπρου. Πολλαχοῦ δὲ τύπος 0—12—12 εἶναι προτιμότερος.

Ἡ οὕτω συμπληρωμένη κόπρος γίνεται πλήρης ἰσόρροπον λίπασμα περίπου τοῦ τύπου 6—8—8.

Περὶ τὸν θεωρούμεν λεπτομερέστερον νὰ ἐκθέσωμεν τὸν τρόπον τῆς λιπάνσεως τῆς πατάτας διὰ κόπρου· ὅλοι οἱ καλλιεργηταὶ γνωρίζουσι τοῦτο, ἀπαραίτητον ὁμως νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς πατατοκαλλιεργητὰς νὰ μεταχειρίζονται κόπρον ὅσον τὸ δυνατόν καλύτερα χωνευμένην καὶ νὰ τὴν παραχώνωσι βαθειὰ καὶ ἀπὸ ἐνῶρις.

6. Λίπανσις ἀποκλειστικῶς διὰ χημικῶν λιπασμάτων. Ὁ τύπος 6—8—8 διὰ τὴν λίπανσιν τῆς πατάτας ἀπὸ 15ετίας, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν γεωπόνων τῆς Α. Ε. Ε. Χ. Π. Α. ἐπιτυχέστατα χρησιμοποιεῖται ἐν Ἑλλάδι. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ λιπάσματος τούτου πάντοτε ἦσαν λίαν ἱκανοποιητικὰ, ὥστε ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως—ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον—ὁ τύπος οὗτος δὲν ἔχει ἀνάγκην οὔτε ἀντικαταστάσεως οὔτε κἀν βελτιώσεως. Ἐν τούτοις οἱ ἐπιμελεῖς πατατοκαλλιεργηταὶ ὀφείλουσι νὰ δοκιμάσουν καὶ τὸν τύπον 4—10—10, ὁ ὅποιος πολυλαχοῦ, ἰδίως εἰς τοὺς λαχανοκήπους, ἔδωκε καλύτερα ἀποτελέσματα καὶ συγχρόνως εἶναι φθινοτέρως τοῦ τύπου 6—8—8.

(Ἐπεται Συνέχεια)

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ

Η ΜΕΛΙΣΣΑ

Ἡ δημοκρατία τῶν μελισσῶν — Πῶς ἀπὸ μέλι γίνεται κερί — Τὰ εἶδη τῶν μελισσῶν — Τραγωδίαί καὶ δράματα μέσα εἰς τὴν κυψέλην τῶν μελισσῶν — Οἱ ἄνδρες... δὲν ἔχουν καμμίαν ὑπόληψιν εἰς τὴν γυναικοκρατίαν τῆς κοινωνίας τῶν μελισσῶν — Πότε μόνον δὲν κεντοῦν αἱ μέλισσαι — Οἱ παρείσακτοι τῆς κυψέλης.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΗΜ. «ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΝΕΑ»

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 3)

Ἡ ὠτοκία ὅμως εἶναι κανονισμένη κατὰ τρόπον ὥστε αἱ πριγκίπισσαι δὲν ἐξέρχονται τῆς φυλακῆς τὴν ἰδίαν ἡμέραν. Ἄν συνέβαινε διαφορετικὰ καὶ εἰς τὸν κόσμον ἦρχοντο ταυτοχρόνως δύο μέλισσαι πριγκίπισσαι τῆς αὐτῆς κυψέλης θὰ ἐμονομάχουν μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ θ' ἀπέμενε ἡ ἰσχυρότερα.

Ἀλλὰ μόλις ἡ νεαρὰ πριγκίπισσα ποὺ ἐξηλθε πρώτη, αἰσθανθῇ ἀρκετὰς δυνάμεις, εἰς τὰ ἄκρα τῆς καὶ ἀρκετὰ ἰσχυρὰς τὰς σιαγόνας τῆς πράγμα ποὺ συμβαίνει δέκα περίπου λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῆς ἐκ τῆς φυλακῆς ὅπου τὴν εἶχαν κλεισμένην αἱ τροφοὶ μὲ κηρὸν καταλαμβάνεται ἀπὸ τὴν ἰδίαν μανίαν ποὺ εἶδαμεν νὰ κυριεύῃ τὴν βασίλισσαν. Ὁρμᾷ ἀκάθεκτος κατὰ τῶν διαμερισμάτων ὅπου ἀναπαύονται ἀκόμη αἱ ἄλλαι πριγκίπισσαι, αἱ ἀδελφαὶ τῆς, καὶ ἂν αἱ τροφοὶ καὶ αἱ ἐργάτιδες τὴν ἀφῆσιν ἐλευθέραν, ἀνοίγει τὰ διαμερίσματα, καὶ δολοφονεῖ τὰς ἀδελφὰς τῆς.

Ἄν ὅμως ἄλλως κρίνῃ ἡ κοινωνία τῆς κυψέλης, ἂν αἱ τροφοὶ καὶ αἱ ἐργάτιδες ἀποφασίσουν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ σχηματισθοῦν καὶ ἄλλα σμήνη πρὸς ἴδρυσιν νέων ἀποικιῶν καὶ εἶδαμεν ὅτι ἐπὶ κεφαλῇ κάθε σμήνους πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μία βασίλισσα θὰ ἐμποδίσουν τὴν νεαρὰν πριγκίπισσαν ποὺ ἐπείγεται ν' ἀναγνωρίζῃ μοναδικὴ βασίλισσα τῆς κυψέλης, νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ ἐγκληματικά της σχέδια.

Ἄν κατὰ τύχην ἦρχοντο εἰς τὸν κόσμον τὴν ἰδίαν ἡμέραν δύο ταυτοχρόνως πριγκίπισσαι, ἡ μονομαχία θὰ λύσῃ τὴν διαφορὰν τῶν. Αἱ ἐργάτιδες διαροῦνται εἰς δύο ὁμάδας, ἐκάστη ἐκ τῶν ὁποίων περιτοιχίζει μίαν τῶν δύο πριγκιπισσῶν καὶ δὲν τὴν ἀφήνουν νὰ κινηθῇ παρὰ μόνον τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ φανῇ ἀποφασισμένη ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀντίπαλόν της. Τότε αἱ ἐργάτιδες ἀπομακρύνονται καὶ μεταξὺ τῶν δύο πριγκιπισσῶν λαμβάνει χώραν ἡ πεισματώδης μονομαχία, ἡ ὁποία θὰ λήξῃ διὰ τῆς νίκης τῆς μίας, ἐνῶ ἡ ἄλλη θὰ ἔχῃ πληρώσει τὴν ἥτιαν τῆς μετ' ἑωρῆς τῆς.

Διαρκούσης τῆς φοβερᾶς μονομαχίας ἐνδέχεται μία ἐκάστη τῶν ἀντιπάλων αἱ ὁποῖαι μπορεῖ νὰ εἶναι ἰσοδύναμοι νὰ

εὐρεθῇ ὠρισμένην στιγμὴν εἰς τὴν διακρίσιν τῆς ἄλλης. Ἄν αἱ δύο πριγκίπισσαι ἐσυνέλιζαν τὸν ἀγῶνα ὑπ' αὐτὰς συνθήκας θὰ ἠμποροῦσαν νὰ φονεῖσθον ἀμφότεραι, πράγμα ποὺ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ συμβῇ, διότι ἡ κυψέλη θὰ ἔμενε ἄνευ βασιλείας. Αἰσθάνεται τὸν κίνδυνον καὶ εἰς κάθε τέτοια φάσιν τοῦ ἀγῶνος, αἱ δύο ἀντίπαλοι θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι συνάπτουν στιγμιαίαν ἀνακωχὴν.

Ἐπειτα συνεχίζουν τὸν ἀγῶνα, ἕως ὅτου τὸ κεντρί τῆς μιᾶς ἐνσφηνωθῇ μέσα εἰς τὸ σῶμα τῆς ἄλλης. Ἡ νικήτρια ἀναγνωρίζεται ὡς ἡ νέα βασίλισσα τῆς κυψέλης.

Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ βλέπομεν ὅτι παρ' ὅλην τὴν σοφὴν τῆς ὁργάνωσιν διὰ τῆς ὁποίας κάθε ἀτομικὸν συμφέρον ὑποτάσσεται εἰς τὸ γενικὸν καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὴν προστασίαν τῶν νεωτέρων γενεῶν, ἡ κυψέλη τῶν μελισσῶν εἶναι τὸ θέατρον αἱματηρῶν τραγωδιῶν καὶ ἐγκλημάτων, ὅπως καὶ ἡ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων. Συχνὰ ἐκρύννεται μέσα εἰς τὴν κυψέλην ἀνακτορικαὶ ἐπαναστάσεις προκαλούμεναι ἀπὸ τὴν ἀντιζηλίαν ποὺ ἀναπτύσσεται εἴτε μεταξὺ δύο νεαρῶν πριγκιπισσῶν, ὅπως εἶδαμεν πάρα πάνω, εἴτε μεταξὺ μιᾶς ἐξ αὐτῶν καὶ τῆς ὑπαρχούσης βασιλείας τῆς ὁποίας ἡ νεωτέρα πριγκίπισσα ἀπειλεῖ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς. Ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῇ περιπτώσει, ἂν ἡ βασίλισσα δὲν κατορθώσῃ νὰ φονεύσῃ τὴν νεαρὰν τῆς ἀντίπαλον τὴν ὁποίαν ὑπερασπίζονται ἐρρωμένως αἱ τροφοὶ τῆς, ἡ βασίλισσα ἀποφασίζει νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν τῆς καὶ νὰ ἐξωρισθῇ μετ' ἑαυτὴν μίαν μερίδα τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς διὰ νὰ ἰδρῇ ἄλλοι μίαν νέαν ἀποικίαν.

Ἡ νεαρὰ πριγκίπισσα ποὺ ἀναγνωρίζεται ὡς νέα βασίλισσα, ἀναλαμβάνει ἀμέσως τὰ καθήκοντά της. Ἐπιχειρεῖ ἕνα μόνον ταξίδι μίαν ἐξοδὸν ἔξω εἰς τὸ φῶς καὶ εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ὕστερα ἐπιστρέφει εἰς τὴν κυψέλην καὶ ἀρχίζει ν' ἀποθέτῃ τὰ ὠὰ της. Μετ' ὅσον τῆς καὶ αὐτὴ ἐπείγεται νὰ σχηματίσῃ ἕνα σμήνος διὰ νὰ ἰδρῇ νέαν ἀποικίαν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς αὐτὴν συμβουρίζονται καὶ αἱ ἄλλαι μέλισσαι. Ὅταν εἶναι ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει, αἱ μέλισσαι

μιᾶς κυψέλης σχηματίζουν τοιοῦτοτρόπως πολλὰ σμήνη, τὰ ὁποῖα ἐγκαταλείπουν τὴν κυψέλην ἀλληλοδιαδόχως κατὰ διαλείμματα πέντε ἢ δέκα ἡμερῶν ἀπὸ μιᾶς ἐξόδου εἰς τὴν ἄλλην. Ἀλλ' εἰς τὰς κυψέλας ποὺ ἐγκαθίστοῦν οἱ μελισσοκόμοι τόσον συχνὰ ἐξοδοὶ ἀποκλείονται. Ἡ κυψέλη θὰ ἐξησθένει. Ἡ βασίλισσα καὶ αἱ ὑπῆκοοί της ἐπιθυμοῦσαι νὰ φύγουν, ἐγκαταλείπουν τὴν κυψέλην περιοριζόμεναι κατ' ἀρχὰς νὰ πετάξουν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας τῶν.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν περιμένει ὁ μελισσοκόμος διὰ νὰ περισυλλέξῃ τὸ σμήνος. Τοποθετεῖ μίαν ἀνοικτὴν κυψέλην κάτω ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου εἶναι κρεμασμένη ἡ ἀποικία τῶν μελισσῶν καὶ κουνώντας τὸ κλαδί ἢ τὸν θάμνον, ἀφίνει τὰς μέλισσας νὰ πέσουν μέσα εἰς τὴν κυψέλην. Γνωρίζει ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰδικῶς δὲν διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ τὸν κεντήσουν. Προτοῦ ἀφήσουν τὴν παλαιὰν κυψέλην τῶν, αἱ μέλισσαι ἐρρόφησαν εἰς τοιοῦτο σημεῖον μέλι, ὥστε ἀποχανωμένα δὲν εἶναι πλέον εἰς θέσιν νὰ κεντήσουν. Ἡ συνήθεια αὕτη τῶν μελισσῶν νὰ φουσκῶνουν ἀπὸ μέλι μόλις ἀποφασίσουν διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον π. χ. ἐν περιπτώσει κινδύνου νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν κυψέλην τῶν, ἤγαγε τοὺς μελισσοκόμους νὰ καπνίζουν τὴν κυψέλην ὅταν θέλουν ν' ἀποσύρουν τῆς κερήθρας γὰρ νὰ μαζεύσουν τὸ μέλι. Αἱ μέλισσαι ἠναγκασμένα ἐν περιπτώσει κινδύνου νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν κυψέλην τῶν ροφῶν ὅσον περισσότερον μέλι ἠμποροῦν διὰ νὰ σχηματίσουν μίαν παρακαταθήκην, καὶ εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν εἶναι ἀκίνδυνοι. Ὁ καπνὸς τὰς τρομάζει καὶ τὰς ἀναγκάζει νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν κυψέλην.

Ἡ πρώτη ποὺ θὰ κυττάξουν νὰ σώσουν εἶναι πάντοτε ἡ βασίλισσά των. Ἐν γένει τὴν περιβάλλουν μετ' ἑαυτὴν καὶ τῆς ἐπιδραμεύουν κάθε εἶδους τιμὴν καὶ περιποίησιν.

Ὅταν ἡ κυψέλη ἀπειλεῖται ὑπὸ λιμοῦ διότι π. χ. εἰς τὴν περιοχὴν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται δὲν ὑπάρχουν ἀρκετὰ ἄνθη αἱ ἐργάτιδες θὰ ἐξαντλήσουν ὅλην τὴν παρακαταθήκην ποὺ ἔχουν διὰ νὰ θρέψουν τὴν βασίλισσάν των. Ἄν

Ο ΣΤΙΧΟΣ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Ἡ αὐγούλα «ἡ-ροδοδάχτυλη»
σὰ μιά νυφούλα ἐπρόβαλλε
ρόδα παντοῦ σκορπίζοντας,
στά οὐράνια καὶ στὴ γῆ.

Τῆς γῆς τὸ μαῦρο σκέπασμα
μύρια κομμάτια τὸκανε
κι' ὕστερα τὴν ἐτύλιξε
μ' ἓνα πέπλο θαμπό.

Ἐν' ἀγεράκι ἐλόδροσο
ἀπὸ τίς δάφνοπλούμιστες,
τίς ἰσκιαρές, ξεχύθηκε,
τίς γύρω ρεματιές.

Τὰ οὐράνια ἀνοίξαν διάπλατα
παλάτια χρυσοστόλιστα
μὲ ἀγωνία προσμένοντας
τὸν βασιλέα τους.

Καί, νάτον, ξάφνου, ὁ Ἀπόλλωνας !..
προβάλλει ἀπὸ τὰ κύματα
φορῶντας τὴ χλαμύδα του
τὴν ὀλοπόρφυρη.

Ἡ φύση ἡ ἀνοιξιὰτικὴ
μ' ἓνα φίλι του ὀλόγλυκο
ἐξύπνησ' ἀπ' τὸν ὕπνο της
τὸν ὀνειρόπλεχτο.

Καὶ τῶν ἀφρῶν τῆς θάλασσας
τὰ τσακισμένα κρούσταλα
ἰσκόρπισαν ὀλόγυρα
χρυσὰ χαμόγελα.

Κι' ἀπ' τῶν πουλιῶν τὰ στόματα
σιγὰ - σιγὰ ξεχύθηκε
μὲ μελωδία γλυκύτατη
ὕμνος στὸν ἥλιο !..

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΛΕΟΝΤΑΡΑΚΗΣ

ΠΕΝΘΗ

ΕΛΕΝΗ Π. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ

Σεμνὴ δέσποινα καὶ φιλόστοργος μή-
τηρ ἡ Ἑλένη χήρα Π. Λειβαδίτου, μή-
τηρ τῶν ἐν Ποταμῷ φιλοπροόδων νέων
ἀδελφῶν Λειβαδίτου ἀπῆλθε τοῦ κόσμου
τούτου, βυθίσασα εἰς βαρὺ πένθος τοὺς
συγγενεῖς καὶ τὰ τέκνα τῆς καὶ ὀλόκληρον
τὴν κοινωνίαν τοῦ Ποταμοῦ ἡ ὁποία ἐσέ-
βετο καὶ ἐτίμα τὴν μεταστᾶσαν.

Ὁ θάνατός της ἐπῆλθεν τὴν 20 Φε-
βρουαρίου ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας.

Τὴν κηδεῖαν τῆς παρηκολούθησεν ἅ-
πασα σχεδὸν ἡ κοινωνία τοῦ Ποταμοῦ
ἡ ὁποία καὶ συνώδευσεν αὐτὴν μέχρι τῆς
ὑστάτης κατοικίας της.

Ὁ «Κυθ. Κήρυξ» συλλυπεῖται εἰλικρι-
νῶς τὰ τέκνα αὐτῆς εὐχόμενος τὴν ἐξ ὕ-
ψους παρηγορίαν.

ΔΩΡΕΑΙ

Εἰς μνήμην τῶν ἀποθανόντων γονέων
τῶν Πολυχρόνη καὶ Ἑλένης οἱ ἐν Ποτα-
μῷ ἀδελφοὶ Λειβαδίτου ἀπέστειλαν εἰς
τὴν Μοῦνη Μυρτιδίων δοχ. πεντακοσίας
(500).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς πληξάσης ἡ-
μᾶς συμφορᾶς διὰ τοῦ θανάτου τῆς προσφι-
λοῦς ἡμῶν μητρὸς, ἐκφράζομεν δημοσίως
τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας πρὸς πάν-
τας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ
πένθος μας.

Ἐν Ποταμῷ τῇ 26 Φεβρουαρίου 1932

ΑΔΕΛΦΟΙ Π. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ & ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

"Η ΤΕΧΝΗ,"

ΤΣΟΥΡΟΥΝΑΚΗ & ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ

ΛΕΩΦ. ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ & ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΙ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐπιστολαί, Φάκελλα, Τιμολόγια,
Διπλότυπα, Τριπλότυπα, Κάρτες,
Διαφημίσεις, Βιβλία, Περιοδικά,
Ἐφημερίδες καὶ ἐν γένει ὅλα
τὰ τυπογραφικὰ ἔντυπα.

ΓΩΝΙΑ ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ & ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Κους Κους **Νικόλ. Στάθην**, Καρβουνάδες, **Ιωάν. Μ. Κασσιμάτην** Μπέην Πιτσινιάνικα Κυθήρων, **Γεώργ. Β. Κασσιμάτην** Καρβουνάδες, **Πέτρον Μαριέτην**, Ποταμόν, **Κων. Σοφίον** ή **Παγώνην** Λογοθετιάνικα, **Δημητρ. Κρίθαρην**, Ποταμόν, **Παν. Σκλάβον** ή **Σαλιβεντέρην**, Μυτάτα, **Δις Σταματία** **Αραπατζή**, **Νικόλαον Σουρήν**, **Βασίλειον Καβιέρην**, **Γεωργ. Γεωργουλάκην**, Ποταμόν Κυθήρων, **Αχιλ. Σκοπελίτην** Ένταυθα, **Δαμιανόν Στρατηγόν** Μυλοπόταμον Κυθήρων, **Γεωργ. Λεονταράκη** Χώρα Κυθήρων, **Έρρεϊκον Μόρμουρη** **Αθήνας**, **Αγγοίλ. Τυμπάκη**, **Δημητρ. Κορωνάϊον**, **Γεώργ. Φωτεινόν**, **Τζ. Παναγιωτόπουλον**, **Θεοδ. Α. Στρατηγόν** **Αθήνας**, **Θεόδωρον Στάθην** καθηγητήν Καϊλάρια Κοζάνης, **Ανδρέαν Μεγαλοοικονόμον** **Αθήνας**, **Αλκ. Μανέαν**, **Ανδρέαν Γαλακᾶτον**, **Θεοδ. Τζέτζον**, **Γεωργ. Παστόν**, **Δημητρ. Πετρόχειλον**, **Έπαμ. Πετρόχειλον**, **Αθαν. Πρωτοψάλην**, **Σπύρον Μεγαλοοικονόμον**, **Δημ. Κατράκη**, **Αχιλ. Κρίθαρη**, **Εύσταθ. Δηλαβέρην**, **Χαρᾶλ. Κασσιμάτην** διευθυντήν Καπνεργασταίου Πύργου **Ηλείας**, **Μηνᾶν Κρίθαρη**, **Δημ. Κ. Κομνηνόν** Καραβά Κυθήρων, **Βασίλ. Αλεξανδράκη**, **Αδελφούς Μανρομμάτη**, **Ιωάν. Μαλᾶνον**, **Ιωάν. Αρώνην**, **Παναγ. Αρώνην** **Αθήνας**, **Γεώργ. Σακελαράκη** **Ένταυθα**, **Κυρ. Καλλιγέρην**, **Χαρ. Δηλαβέρην** **Ένταυθα**, **Ηλ. Στασινόπουλον**, **Αθήνας**, **Ιωάν. Αρχοντούλην**, **Θεοδ. Αρχοντούλην**, **Θεοδ. Κατράκη**, **Χαρ. Γλυτσόν**, **Παν. Τσιτσιλιαν**, **Διον. Πετρόχειλον** **Ένταυθα** : Συνδρομαί Σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον **Κων. Κασσιμάτην**. Ἀλεξανδρεϊαν. Ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας καὶ λογοδοσίαν τῆς αὐτόθι Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος. Εὐχαριστοῦμεν ἐπιφυλασσόμενοι ν' ἀσχοληθῶμεν ἐπὶ τῇ βίσει τῶν στοιχείων τούτων εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Τὴν δικαιολογημένην παράκλησίν Σας ἱκανοποιούμεν δημοσιεύοντες εἰς ἄλλην στήλην σχετικὸν σημείωμά μας.

Σίφουναν Κύθηρα. Δημοσιεύεται, εὐχαριστοῦμεν.

Κον **Ν. Π. Καρ.** **Αθήνας**. «Τὴν ἴδια Μέρα» δὲν ἐνεκρίθη. Ἐχει ἀνάγκην περισσότερας ἐπεξεργασίας. Τὸ θέμα καλὸ, τοῦ λείπει ὅμως τὸ χροῶμα ἐκεῖνο ποῦ θὰ τὸ κάνει εἰκόνα ταιριγώτικη. Περιμένουμε νὰ μᾶς τὸ στείλετε περισσότερον συμπληρωμένον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ συγχαρητήριά σας.

Κον **Βασίλ. Κασσιμάτην** Κύθηρα. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ συγχαρητήριά σας, ἀναμένοντες πραγματοποιήσιν τῶν τόσον ἐνθαρρυντικῶν ὑποσχέσεών σας.

«**Nemus.**» Χώραν Κυθήρων. Τὸ διήγημά σας δὲν ἐνεκρίθη. Ἡ ὑπόθεσίς του ἀπλῆ, χωρὶς πλοκή καμμία. Στείλατέ μας ἄλλο ἔργον σας. Ἐπειτα σᾶς παρακαλοῦμεν ὅπως εἰς τὸ μέλλον μᾶς γνωρίζετε καὶ τὸ πραγματικόν Σας ὄνομα. Τ' ὄνομά σας πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ τὸ γνωρίζομεν ἡμεῖς τοῦλάχιστον. Βεβαιώθητε ὅτι ἔχομεν ὅλην τὴν δύναμιν νὰ δημοσιεύσωμεν διήγημά σας κρατοῦντες τὴν ἀνωνυμίαν σας.

George Coroneos U. S. America
Ἐπιστολή Σας ἐλήφθη. Ἡ διόρθωσις ἐγένετο. **John Conomos** - Pittsburh, **Smolensk** **Catsoulis** Youngstoun — Συνδρομαί Σας ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

Κύριε Διευθυντά,

Μετὰ τὸν γνωστὸν φοιτητὴν τῆς Νομικῆς καὶ συγγραφέα ἑκαρδιστικῶν μοιρολογίων, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ μᾶς ἀποδώσῃ τὴν πατρότητα τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Κ. «Πάνω ἀπὸ τὰ πρόσωπα», δι' ἐπιστολῆς του διὰ τὸ ἀνοίσιον πνεῦμα τῆς ὁποίας ἔπρεπε πράγματι, «νὰ κλαύσωμεν, νὰ κλαύσωμεν», ἰδοὺ καὶ ἄλλος μέγας Τσιριγώτης, ὁ συντάκτης τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» κάμνει εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἐφημερίδος του τὸν ἴδιον ὑπαινιγμόν.

Καὶ πρὸς μὲν τὸν παράβατην τῶν ἀθηναϊκῶν πεζοδρομίων, δὲν ἐσκέφθημεν οὔτε σκεπτόμεθα νὰ παντήσωμεν. Δὲν καταλαβαίνει ἀπ' αὐτὰ ὁ ἄνθρωπος... Θὰ ἠθέλαμεν ὅμως νὰ βεβαιώσωμεν τὸν συντάκτην τῆς «Φωνῆς», ὅτι πλανᾶται οἰκροῦσά τῃ ἄν νομίζει, ὅτι ἂν ἀπεφασίζαμεν νὰ πολεμήσωμεν τὸν κύριον Τσιτσιλιαν θὰ τὸ ἐκάμαμεν μὲ θεωρητικὰς καὶ ἀργοσχόλους φιλοσοφικοψυχολογικὰς ἐπιστάσεις, ὡς ὁ κ. Κ. Ὑπάρχουν τόσα εἰς τὴν ὁράν τοῦ σημεριοῦ ἔλεω «ὀγλοῦ» βουλευτοῦ Κυθήρων ὥστε νὰ ἔχωμεν ὅπλα πολλὰ καὶ ποικίλλα ἐναντίον του, τὰ ὁποῖα ἔχει κάθε συμφέρον νὰ μὴ ζητῇ νὰ χρησιμοποιήσωμεν.

Ὡστε, ἂν ὁ ἀφελὴς αὐτὸς κύριος ἐπιμένει πράγματι νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν συγγραφέα τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, ἄλλοῦ πρέπει νὰ τὸν ἀναζητήσῃ.

Διὰ πρώτην καὶ τελευταίαν φοράν.

25. 2. 32

ΑΘΗΝΙΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΤΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πιεζόμενοι ἀπὸ τὴν σκληρὰν ἀνάγκην εἶμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσωμεν πρὸς τοὺς ὀλίγους καθυστεροῦντας εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των συμπολίτας ὅτι ἐφ' ὅσον ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς δὲν μᾶς καταβάλωσι τὴν συνδρομὴν των θὰ διακόψωμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου. Δὲν παραλείπομεν πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων, νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι εἰς τὸ σκληρὸν τοῦτο μέτρον φθάνομεν διότι ἡ ἔκδοσις τοῦ Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος δὲν εἶναι ἐπιχειρήσεις μὲ κεφάλαια σπουδαία, ἀλλ' ἀπλῆ πατριωτικὴ προσπάθεια βασισθεῖσα εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμπολιτῶν μας.

Καθηγητής.— Τὶ χροεῖ ἔχεις ὡς πολίτης καὶ ὡς ἄτομον ;

Φοιτητής.— Οὔτε ἐγὼ δὲν ξεύρω πόσα κ. καθηγητά Οἱ δανεισταὶ μου θὰ σᾶς τὸ ποῦν.

Πελάτης.— Ἐχω μιὰ ὥρα ποῦ σὲ περιμένω ἐδῶ γκαρσόν !

Γκαρσόν.— Ἀμ' ἐγὼ κύριε ποῦ εἶμαι ἀπὸ τίς ἐπὶ ἐδῶ, τί κούρασι ἔχω ;

Ὁ κύριος.— Νὰ σοῦ πῶ Γιάννη, μέσα στὰ γράμματα ποῦ σοῦ ἔδωσα νὰ δίξῃς στὸ ταχυδρομεῖο ἦτο καὶ ἓνα ποῦ ἐλησμόνησα νὰ βάλω διεύθυνσιν. Τί τὸ ἔκανες ;

Ὁ Γιάννης.— Τὸ εἶδα κύριε, ἀλλὰ τὸ ἔρριξα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον μὲ τὴν ἰδέα πῶς τὸ ἔκριναν ἐπίτηδες, γιὰ νὰ μὴ μᾶθουν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον σὲ ποιὸν τὸ στέλνεται.

Πελάτης.— Γκαρσόν, πόσες μέρες βόρσκειται αὐτὸ τὸ ψάρι ἐδῶ ;

Γκαρσόν.— Μὰ τὴν πίστη μου κύριε, δὲν γνωρίζω διότι ἐγὼ ἔχω ὀκτὼ μόνον ἡμέρες ἐδῶ.

Ὁ διδάσκαλος.— Δὲν μοῦ λὲς Πέτρο, ἐὰν ἐσὺ εἶχες στὴν τσέπη σου τριάντα λεπτὰ καὶ ὁ Τάκης πενήντα καὶ ἑπταρνες καὶ τὰ δικά του καὶ τὰ ἑβαζες εἰς τὴν τσέπη σου τί θὰ ἐγένετο τότε ;

Ὁ Πέτρος.— Μαλλιοτράβηγμα δάσκαλε.

—Τὶ θὰ ἔλεγες ἐὰν ἐνῶ ἐπνίγεσο, ἓνας φίλος σου δὲν ἔπεφτε στὴ θάλασσα νὰ σὲ σώσῃ ;

— Θὰ ἔλεγα ὅτι εἶναι φίλος κατ' ἐπιφάνειαν μόνον.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Ν. ΚΑΨΑΝΗΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
 ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 197
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
 ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ :
2 - 4 Μ. Μ.